

Univerzita Karlova
Pedagogická fakulta

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

2018

Pihávková Natálie

Univerzita Karlova
Pedagogická fakulta
Katedra tělesné výchovy

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Vznik a rozvoj bojového sportu MMA v České republice a v USA
Establishment and development of MMA combat sport in the Czech republic
and the USA

Natálie Pihávková

Vedoucí práce: PhDr. Martin Dlouhý, PhD.
Studijní program: B7507 Specializace v pedagogice
Studijní obor: Tělesná výchova a sport se zaměřením na vzdělávání - Biologie,
geologie a environmentalistika se zaměřením na vzdělávání

2018

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma Vznik a rozvoj bojového sportu MMA v České republice a v USA vypracovala pod vedením vedoucího práce samostatně za použití v práci uvedených pramenů a literatury. Dále prohlašuji, že tato práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

V Praze dne 19.4.2018

Poděkování

Tímto bych ráda poděkovala všem, kteří mi byli vždy oporou během vytváření mé bakalářské práce. Zvláštní poděkování patří zejména vedoucímu práce panu PhDr. Martinu Dlouhému, PhD., který mi poskytl cenné rady a nápady. Dále bych ráda poděkovala Jakubu Šnebergerovi a Zdeňku Vítovi za spolupráci při vytváření fotek obsažených v práci. A v neposlední řadě i Viktorovi Peštovi za spolupráci během rozhovoru.

ANOTACE

Základem bakalářské práce je popsat vznik a rozvoj MMA jak v České republice, tak v USA. V práci je věnována pozornost zejména historii MMA, ale najdeme zde i organizace věnující se tomuto sportu a nejlepší zápasníky z obou zemí.

Teoretická část je rozdělena na tři velké kapitoly, ve kterých je MMA obecně, MMA v České republice a MMA v USA.

Součástí bakalářské práce je i řízený rozhovor se zápasníkem, který si prošel nejen zápasením v České republice, ale i ve Spojených státech.

Cílem práce je porovnat MMA u nás a v USA, nejen vývoj, ale organizace a úroveň.

KLÍČOVÁ SLOVA

- Vznik
- Rozvoj
- MMA
- Česká republika
- USA
- UFC

ANNOTATION

The basis of the bachelor thesis is to describe the establishment and development of MMA in the Czech Republic and in the USA. Attention is paid in particular to the history of the MMA, but in the thesis we can also find organizations dedicated to this sport and the best fighters from both countries.

The theoretical part is divided into three major chapters in which is the MMA in general, the MMA in the Czech Republic and the MMA in the USA.

Part of the bachelor's thesis is a controlled interview with a fighter who has not only been fighting in the Czech Republic but also in the United States.

The aim of the thesis is to compare the MMA with us and the USA, not only development but also organization and level.

KEYWORDS

- Establishment
- Development
- MMA
- the Czech republic
- the USA
- the UFC

Obsah

Úvod.....	9
1 Cíl a úkoly práce.....	11
2 Co je MMA?.....	12
2.1 Historie a vznik MMA ve světě.....	12
2.2 Vybrané základní techniky.....	14
2.2.1 Techniky v postoji	14
2.2.2 Přejížděvací techniky.....	18
2.2.3 Techniky na zemi.....	19
2.3 Pravidla MMA.....	21
3 MMA v České republice	25
3.1 Vznik a rozvoj MMA v ČR.....	25
3.2 Organizace MMA v ČR	26
3.3 České nejúspěšnější kluby.....	28
3.4 Čeští zápasníci	29
3.5 Významné osobnosti kolem zrodu českého MMA.....	31
4 MMA v USA	32
4.1 Vznik a rozvoj v USA.....	32
4.2 UFC.....	32
4.2.1 1993 - 1994.....	33
4.2.2 1995 - 2001.....	34
4.2.3 2002 - 2006.....	39
4.2.4 2007 - 2015.....	41
4.2.5 Historie ženského MMA v UFC.....	42
4.2.6 Vybraní ze síně slávy UFC.....	42
4.2.7 Významné osobnosti kolem UFC	44
4.2.8 Vývoj pravidel MMA v UFC	45

4.2.9	Šampióni UFC (do UFC 188)	46
4.3	Bellator	51
4.4	Strikeforce	51
5	Diskuze	52
6	Závěr	54
7	Seznam použitých zdrojů	55
8	Seznam příloh	57
9	Seznam obrázků	59

Úvod

„Když jsem viděl Royce Gracieho v prvním Ultimate Fighting Championship, byl to jako Super Bowl smíšených bojových umění. Můžete být šampiónem v karate, v judu nebo šampiónem v jiu-jitsu, ale pokud jste šampión v ultimátních zápasech, jste šampiónem všeho.“ (Georges St-Pierre)

Bakalářská práce „Vznik a rozvoj bojového sportu MMA v České republice a v USA“ se zabývá zejména popisem MMA v České republice ve srovnání se Spojenými státy. Jde zde hlavně o historii tohoto sportu, jak rozvoj probíhal u nás a jak to fungovalo a funguje v USA. Práce je v první části zaměřena na MMA obecně, co to vlastně je a historie sportu ve světě. Zmiňuji zde i mnou vybrané základní techniky, které jsou nejvíce využívané a nejnámější, jsou to techniky jak ve stoje, tak na zemi a techniky, které slouží k dostání soupeře na zem. Představuji i pravidla MMA, aby si čtenář mohl přiblížit tento sport, který není tak obvyklý. Druhá část už je zaměřena na MMA v České republice, kde popisují vznik a rozvoj na našem území, naše organizace zabývající se pořádáním MMA akcí. Vybrala jsem známé české kluby, které vchovaly naše nejlepší bojovníky a samozřejmě jsem i ty nejlepší bojovníky blíže představila. Jelikož MMA není jen o zápasnících, ale i o lidech kolem něho, zmínila jsem pár osobností, které se zasloužili o rozvoj MMA u nás. Třetí a nejdelší část je věnována MMA v USA, vzniku a rozvoji. Velká část je o organizaci UFC, která je průkopníkem a světovou jedničkou, co se týče MMA a zřejmě i tím nejdůležitějším článkem, který se zasloužil o to, že smíšená bojová umění jsou dnes žádaným a světově známým sportem. Popisují zde nejen organizaci, ale i vývoj pravidel, šampióny, v neposlední řadě i osobnosti, které se zasloužili o rozvoj UFC a celkově o MMA. Mám zde zmínku i o jiných amerických organizacích.

V příloze uvádím doplňující rozhovor se zápasníkem, který zápasil jak v České republice, tak v USA.

Práci jsem se snažila koncipovat jak pro neinformovaného člověka, tak pro informovaného a znalého v oblasti MMA. V prvních částech práce je seznámení se sportem, v dalších částech už je práce zaměřená na vznik a rozvoj MMA, který nemusí být znám ani zápasníkovi věnujícímu se tomuto sportu.

Ráda bych podotkla, že ve své práci jsem se snažila vyhledávat literaturu týkající se tohoto sportu, ale jelikož je to poměrně mladý sport a preferovaný hlavně v USA, našla jsem pouze pár knih, a proto je spousta zdrojů internetových.

1 Cíl a úkoly práce

Cílem práce je porovnat MMA u nás a v USA, nejen vývoj, ale i organizace a úroveň.

Bakalářská práce se tedy zabývá problematikou porovnání MMA v ČR a v USA z hlediska vzniku, rozvoje i organizačních aspektů MMA. Hlavní výzkumnou metodou je analýza získaných dat, literární rešerše zkoumaných odborných informačních zdrojů a práce je doplněna o řízený rozhovor s českým sportovcem soutěžícím v ČR i v USA.

- informovat společnost o MMA
- analyzovat získaná data o vzniku a rozvoji MMA jak v ČR, tak v USA
- literární rešerše zkoumaných odborných informačních zdrojů
- řízený rozhovor se zápasníkem bojujícím v ČR i v USA (viz Přílohy)

2 Co je MMA?

MMA neboli Mixed Martial Arts, česky smíšená bojová umění. „*V současnosti MMA představuje nejkomplexnější souhrn bojových dovedností a stylů, které mají vést k co nejefektivnějšímu vedení útoku či obrany s ohledem na získání převahy nad protivníkem i svou vlastní myslí.*“ (mmaa.cz)

Zápasníci musí být připravováni ve všech aspektech, jak fyzicky, tak psychicky a ve všech jejich složkách. Jak na boj v postoji, tak na boj na zemi. (Box, Muay Thai, judo, brazilské jiu-jitsu, atd.) V MMA je velmi důležitá stránka psychická a její rozvoj a kondice.

I v 21. století můžeme vidět nové gladiátory. (mmaa.cz)

2.1 Historie a vznik MMA ve světě

Historii tohoto moderní bojového sportu můžeme hledat už v počátcích lidstva. Zápasení a boj je pro člověka nejen přirozený, ale i důležitý k jeho přežití. Ať už se podíváme na Spartány, či samuraje, všichni to byli bojovníci. Když se zaměříme na starověké Řecko, tak právě tam můžeme najít kořeny dnešního MMA. Vojenská služba byla povinná pro všechny muže a všichni byli velmi dobře proškoleni v boji na blízko. Tento styl boje byl nazývaný jako pankration. Prakticky to byl wrestling s určitou formou boxu, kde byly dovoleny páky, škrčení, útoky na oči a genitálie. V počátcích tohoto sportu docházelo při zápasech často ke smrti. Řekové pořádali různá sportovní klání, aby udrželi své bojovníky v kondici. Není tedy divu, že se pankration objevil i v původních olympijských hrách. Zajímavostí je, že na těchto klání měli Sparťané účast zakázanou a to zejména díky tomu, že svého soupeře kolikrát i zabili. Bojovníci zde bojovali nazí, jen obalení pískem, aby neklouzali. Vítězství bylo přiděleno, pokud protivník nebyl boje schopný, či zvedl ukazováček. Pankration byl tedy takovým prvním ultimátním zápasem. Ovšem původ moderního MMA musíme hledat někde jinde a to v Jižní Americe - Brazílii. V první polovině 20. století nevýrazný pán Helio Gracie vyzval soupeře ze všech možných odvětví bojových sportů, ať se s ním utkají bez pravidel (vale tudo, vše dovoleno). Helio Gracie praktikoval judo, ze kterého časem vyvinul brazilské jiu-jitsu. Ovládal ho takovým způsobem, že byl schopen porazit soupeře kolikrát těžší a větší než je on sám. Do historie se zapsal zápas Helio Gracie versus Masahiko Kimura (japonský judista), který přijal jeho výzvu na zápas podle pravidel Gracieho. Gracie v tomto utkání prohrál, měl na dvakrát zlomenou ruku, ale sám by se nevzdal, Gracieův roh musel hodit bílý ručník na žíněnku.

Později však Helio přiznal, že ho Kimura na začátku zápasu uškrtil do bezvědomí, ale následně povolil, a tak zápas dál pokračoval. (Kimura - díky Masahikovi Kimurovi vznikla v brazilském jiu-jitsu a v dnešním MMA technika zvaná Kimura - páka na rameno ruky ohnuté v lokti.)

Helio Gracie měl dva syny, kteří přivedli brazilské jiu-jitsu do USA a díky nimž vznikla největší MMA organizace na světě - Ultimate Fighting Championship. (<https://refresher.cz/21047-Kde-se-vzalo-MMA>)

Časová osa vývoje moderního MMA (Polzer)	
Starověké Řecko	Pankration
Koncem 19.stol.	Smíšená bojová umění
Pozdní 1880	Vznik „boje bez držení“
1920	Vale Tudo a brazilské jiu-jitsu Graciů
1960 a 1970	Bruce Lee a vznik Jeet Kune Do
1970	První MMA zápasy v Japonsku
1985	Vznik organizace Shooto
1990	Mezinárodní Vale Tudo
1993	Vznik Pancrase
1993	Vznik UFC
1997 - 2007	Éra PRIDE FC a UFC
2000	New Jersey SACB vyvíjí jednotná pravidla pro MMA
2001	Organizace Zuffa kupuje UFC
2005	Vznik pořadu The Ultimate Fighter
2005	US Army začíná povolovat MMA
2006 - současnost	UFC dominuje ve světě MMA
2006	Zuffa kupuje WEC a WFA
2006	UFC 66 sleduje přes milión online diváků
2007	Zuffa kupuje PRIDE FC
2009	Strikeforce má první titulový ženský zápas
2011	WEC se spojil s UFC
2011	Zuffa koupila Strikeforce
2013	Ženy se objevují i v UFC

2.2 Vybrané základní techniky

2.2.1 Techniky v postoji

Východiskem pro správnou techniku úderu či kopu je postoj zápasníka, každý má svůj vlastní. Postoj musí být stabilní. Boxer bude mít jiný postoj, než thaiboxer či zápasník MMA.

Na obrázku je postoj typický pro zápasníka MMA - širší stoj rozkročný, s dominantní nohou vepředu, ruce u brady.

Údery a kopy vždy rozlišujeme na přední a zadní (levý a pravý). *Obrázek 1 - Základní postoj*

a) údery

Direkt - přímý úder - je technikou na dlouhou vzdálenost, nejčastěji používaný z přední ruky, kterou si zápasníci naměřují vzdálenost. Ze zadní obvykle přichází ve chvíli, kdy máme jistotu, že soupeře zasáhneme. Úder vychází nejčastěji od hlavy, ale někteří zápasníci s dobrým pohybem jej praktikují i ze svěšených rukou. Trajektorií je vždy přímka a to jak dopředu, tak i zpět do původní polohy. Stejně jako u všech technik je bodován ve chvíli, kdy projde čistě buď na hlavu nebo tělo soupeře. Údery do krytu se nepočítají.

Obrázek 2 - Direkt z levé ruky

Obrázek 3 - Direkt z pravé ruky

Hák - boční úder - je technikou na střední nebo i krátkou vzdálenost. Přichází z boku z přední nebo zadní ruky zpravidla na hlavu. Úder začíná u hlavy a rotací boků a úhlu 90° v loktu udeřující ruky se snažíme trefit hlavu soupeře do odkrytého místa. Údery do krytu se nezapočítávají do bodování.

Obrázek 4 - Hák z levé ruky

Obrázek 5 - Hák z pravé ruky

Zvedák - spodní úder - je technikou především na krátkou vzdálenost, která se často využívá v klinčích. Je technicky důležité ruku, kterou chceme udeřit před úderem nespouštět dolů a snížit mírně celé těžiště.

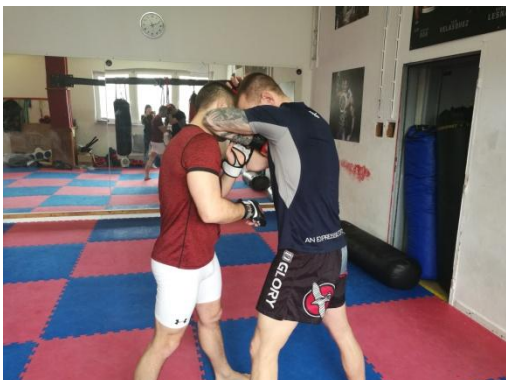

Obrázek 6 - Zvedák z levé ruky

Obrázek 7 - Zvedák z pravé ruky

Lokty - máme několik druhů, lokty boční (z techniky háku), lokty zespona (z techniky zvedáku), lokty ze shora (tzv. beranidlo)

Obrázek 8 - Loket

b) kopy

Low-kick - kop nad koleno - je technikou na krátkou vzdálenost, kdy se při kopu vytáčíme na stojné noze. Soupeře se snažíme trefovat nad koleno do stehenního svalu. V moderním pojetí MMA se low kick často kope pod kolena soupeře, je to z toho důvodu, že efektivita je podobná, ale je zde mnohem menší riziko, že protivník nohu zachytí a bude chtít zápas přenést na zem. Stejně

jako u úderů je kop bodován pouze tehdy, pokud jde na nekrytou část těla, u kopů to znamená, že nesmí technika přijít do krytu.

Obrázek 9 - Low kick

Roundhouse kick - kop na žebra - je technikou na střední vzdálenost, opět se při kopu vytáčíme na stojné noze, a snažíme se soupeře trefovat do oblasti břicha. Pokud je soupeř v dobrém postavení, měl by kop mířit přesně mezi lokty a pánevní kost, do měkké části pod žebry. Technika je bodována pouze pokud nejde do krytu.

Obrázek 10 - Round kick

High kick - kop na hlavu - je technikou na dlouhou vzdálenost, kdy se vytáčíme na stojné noze a soupeře trefujeme nártem nebo holenní kostí do oblasti hlavy. Technika je opět započítána pouze vy chvíli kdy projde přímo na hlavu, pokud jde kop přes ruce a tedy kryt není bodována.

Obrázek 11 - High kick

Front kick - kop na břicho soupeře - je technikou na střední a dlouhou vzdálenost, z přední nohy slouží zejména k zastavení soupeře při jeho pohybu vpřed (stop kick), ze zadní nohy případně k účinnému kopu do oblasti břicha.

Obrázek 12 - Front kick

Side kick - boční kop - je technikou, kterou rychlí zápasníci využívají pro zastavení soupeře hlavně z přední nohy, kdy se vytočíme na stojné noze a chodidlo je vodorovně s podlahou. Jedná se zejména o rychlý a reflexivní kop, který je technicky velmi obtížný.

Obrázek 13 - Side kick

2.2.2 Přejchodové techniky

Přejchodové techniky jsou takové techniky, které slouží k boji v postoji na krátkou vzdálenost nebo k přenesení zápasu na zem. Řadíme sem klinče a takedowny.

a) **klinč** - je boj ve kterém na velmi krátkou vzdálenost, využívají se v něm techniky tzv. "špinavého boxu", loktů a kolen. Klinč se v MMA využívá hlavně v boji u pletiva. Vysvětlíme si pouze základní provedení. Obvykle po útočné kombinaci úderů, chytáme soupeře za temeno hlavy v co nejvyšším bodě, lokty opíráme o jeho tělo a snažíme se je držet co nejbliže u sebe. Následuje páka, kdy se snažíme soupeři hlavu tlačit směrem k zemi a navazujeme dalšími technikami (kopy kolenem, údery lokty).

Obrázek 14 - Klinč s kolenem

b) **takedowny** - porazy - jsou techniky, které slouží k přesunutí boje z postoje (striking) na podlahu (grappling). Rozeznáváme dva základní takedowny, tedy techniky k přenesení boje na zem. **Single leg** (obr.15) a **double leg** (obr.16). Jak již název napovídá, jedná se o techniky kdy při prvním z nich chytáme pouze jednu nohu soupeře, zpravidla to bývá noha přední, zatímco u double leg chytáme nohy obě. Obě techniky se dají použít jak při útoku, kdy soupeře zaměstnáme údery a poté následuje poraz. Zaměstnání soupeře je důležité, protože při snížení těžiště a zkrácení vzdálenosti hrozí nebezpečí kopu kolenem. Dají se ale využít i při útoku soupeře, kdy jde soupeř příliš rychle kupředu, snížíme těžiště pod jeho ruce a následuje poraz, při kterém dle situace volíme chycení jedné nebo obou nohou.

Obrázek 15 - Single leg

Obrázek 16 - Double leg

2.2.3 Techniky na zemi

Arm Bar - tlak na ruku - jedná se o jednu ze základních technik boje na zemi, která se dá využít z mnoha pozic. Nejčastěji se využívá při boji na zádech, v tak zvaném **fullguardu**, kdy soupeře svíráme oběma nohama a máme je na jeho zádech spojené. Ve chvíli, kdy soupeř udělá chybu nebo techniku nasadíme, přehodí se jedna noha přes jeho hlavu a svíráme jeho ruku mezi kolena, které tlačíme k sobě a zároveň zvedáme pánev směrem ke stropu, tím vzniká tlak na loket. Je důležité mít soupeřovo ruku tak, aby palec jeho ruky směřoval vzhůru.

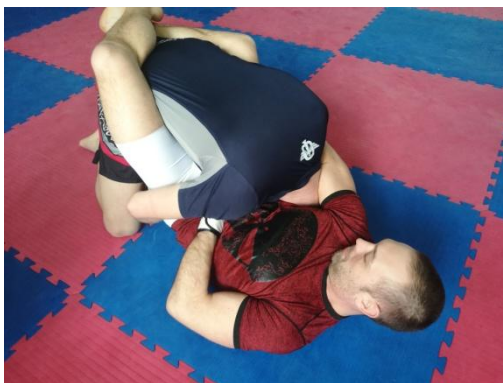
Obrázek 17 - Arm Bar

Triangle choke - trojúhelníkové škrcení - technika, která se nejčastěji nasazuje z boje na zádech. Je technicky těžkou technikou, kdy jednu nohu přehodíme soupeři přes krk a za jeho hlavou si nohy spojíme tak, aby náš nárt byl pod naším kolenem, poté nohy co nejvíce sevřeme, propneme pánev a tlačíme hlavu soupeře směrem dolů. Je mnoho detailů, které mohou hrát při nasazení triangu roli, proto je popis jen velmi základní a stejně jako u všech technik a motorického učení, je důležité techniky vždy správně ukázat, rozfázovat a opakovat.

Obrázek 18 - Triangl choke

Guillotine choke - je technikou, kterou využívají zejména siloví zápasníci. Do techniky se dá nastoupit jak v postoji, klinči, tak i na zemi. Jednodušeji se dá do techniky vstoupit v postoji, můžeme hlavu soupeře stlačit dolů. Ve fullguardu je složitější tuto techniku nasadit, protože zkušení zápasníci si tuto techniku pohlídají. Při této technice musíme soupeřovu hlavu dostat do podpaždí, předloktím mu tlačíme na ohryzek a snažíme se jej ukončit.

Obrázek 19 - Guillotine choke

2.3 Pravidla MMA

1) Definice

MMA (smíšená bojová umění) je bojový sport, který je založený na kombinaci různých technik z různých bojových sportů a umění, jako jsou údery, kopy, hody, držení, páky na končetiny a škrčení.

2) Váhové kategorie

Muži:

- Flyweight (muší váha) -125lbs (-56,7kg)
- Bantamweight (bantamová váha) -135lbs (-61,2kg)
- Featherweight (pérová váha) -145lbs (-65,8kg)
- Lightweight (lehká váha) -155lbs (-70,3kg)
- Welterweight (velterová váha) -170lbs (-77,1kg)
- Middleweight (střední váha) -185lbs (-83,9kg)
- Light Heavyweight (polotěžká váha) -205lbs (-93kg)
- Heavyweight (těžká váha) -265lbs (-120,2kg)
- Super Heavyweight (super těžká váha) +265lbs (+120,2kg)

Ženy:

- Strawweight (slámová váha) -115lbs (-52,2kg)
- Flyweight (muší váha) -125lbs (-56,7kg)
- Bantamweight (bantamová váha) -135lbs (-61,2kg)
- Featherweight (pérová váha) -145lbs (-65,8kg)
- Lightweight (lehká váha) -155lbs (-70,3kg)

V netitulových zápasech může být váhová odchylka dle dohody pořadatele a managementu zápasníků, v titulových zápasech musejí oba bojovníci přesně splňovat váhovou kategorii.

3) Požadavky a vybavení ringu/bojového prostoru

MMA se smí konat pouze v ringu nebo kleci (oktagonu).

Ring musí být menší než 1,9m², je určen modrý a červený roh. Podlaha musí být polstrována pěnovou vycpávkou a musí sahat alespoň 46cm za provazy. Plotové sloupky

jsou vyrobené z kovu, nesmí mít více jak 7,6cm v průměru, sahají do minimální výšky 1,5m a musí být řádně vycpané.

Oktagon je osmihranná klec s kovovým plotem potaženým černým vinylem o průměru 9,75m, dosahující volného prostoru 9,1m. Pletivo je vysoké od 1,71m do 1,85m. Klec je postavená na pódiu o výšce 1,2m od země. Rám každého dílu pletiva musí být vypořstovaný. (web.ftvs.cuni.cz/elstudovna/MMA)

4) Vybavení zápasníka

Chránič na zuby - pro všechny zápasníky povinný. Rozhodčí přeruší boj, pokud chránič vypadne (boj pokračuje ve stejné pozici, jako byl přerušen). Chránič musí být schválen rozhodčím a přítomným doktorem.

Suspensor pouze pro muže - musí být schválen hlavním rozhodčím,

Chránič hrudi pouze pro ženy - musí být schválen hlavním rozhodčím.

Rukavice - všichni zápasníci musejí mít alespoň 4-uncové rukavice (tzv. MMA rukavice), před zápasem schválené hlavním rozhodčím. Rukavice nesmějí vážit více jak 6 uncí.

Oblečení - MMA kraťasy, elastické kraťasy nebo kraťasy na box, thaibox. Ženské zápasnice můžou mít elastické tričko na tělo. Vždy bez bot.

Vzhled - bojovník nesmí zapáchat, mít na sobě nějaký krém, olej. Tzv. cutman namaže vazelínou obličej zápasníka těsně před vstupem do klece. Bez jakéhokoli piercingu. Dlouhé vlasy či vousy nesmějí představovat žádné riziko.

5) Délka zápasu

Délka zápasu vždy záleží na domluvě se soupeřem. Obecně je však stanovena na:

- netitulové zápasy - 3x5min

- titulové zápasy - 5x5min

6) Zastavení zápasu

Jediný, kdo může zápas zastavit je ringový rozhodčí. Rozhodčí může brát ohled na doporučení lékaře, případně sekundantům bojovníka (vhození ručníku). Rozhodčí

a doktor jsou jediní, kdo mohou vstoupit do klece během zápasu, vyjma jednominutové pauzy mezi koly, kdy mohou přijít sekundanti každého bojovníka.

7) Rozhodčí

- Zápas je rozhodován třemi rozhodčími, kteří jsou rozmístěni kolem klece.
- Zápas je rozhodován desetibodovým systémem, kdy na konci každého kola rozhodčí udělí 10 bodů vítězi kola a 9 a méně poraženému. Výjimkou je remíza, kdy jsou oba zápasníci hodnoceni deseti body.
- Rozhodčí hodnotí techniky používané v MMA, účinné údery, kopy, efektivní boj na zemi, kontrola v kleci, agresivita, účinná obrana atd. (<http://www.mmaa.cz/pravidla>)

8) Zakázané techniky

Zakázaných technik je mnoho a jsou dostupné všude na webových stránkách, proto je zde nebudu vypisovat.

9) Možnosti výhry v MMA

Submission - uškrcení protivníka, či nepřirozená páka na ruku. Zápasník se může vzdát poklepaním na zem či na tělo soupeře nebo verbálně.

Knockout - když rozhodčí ukončí zápas (TKO), nemožnost pokračovat v zápase kvůli zranění vzniklému legálně (TKO), po úderu či kopu soupeř zůstává v bezvědomí (TKO)

Decision (rozhodnutí)

- Unanimous decision: všichni tři rozhodčí se shodnou na stejném vítězi
- Split decision: dva sudí se shodnou na stejném vítězi
- Majority decision: dva sudí se shodnou na stejném vítězi a třetí sudí hlásí nerozhodně

Draw (remíza)

- Unanimous draw: všichni tři sudí se shodnou na remíze
- Split draw: všichni tři sudí hlasují neshodně
- Majority draw: dva sudí se shodnou na remíze

Možností výher je více, ale tyto jsou ty nezákladnější. Další možností je například diskvalifikace, technická remíza, technické rozhodnutí a nemusí padnout žádné rozhodnutí (no decision). Můžeme se setkat i s konečným výsledkem no-contest, což znamená, že se například u nějakého zápasníka později našla nedovolená látka.

3 MMA v České republice

MMA v České republice je stále nové téma, i když už není takové jako před lety. MMA jakožto mladý sport, zajímá čím dál tím více lidí, jak dospělých, tak mládeže a dětí. A nejlepší na tom je, že podmínky pro provozování smíšených bojových umění jsou v České republice už na úrovni a seberealizace v MMA stoupá. Díky zástupcům klubů a školených trenérů je možnost provozovat MMA na profesionální úrovni.

Již léta se odehrávají zápasy MMA v Česku, ovšem není to výdělečná činnost jako tomu je v UFC, kde létají za zápas miliony dolarů. U nás tu jde o drobné. „MMA v Česku zatím není byznys. Je to velmi rychle se rozvíjející zájmová činnost,“ říká dlouholetý amatérský reprezentant v kickboxu Petr Kareš, hlavní postava jedné z českých lig MMA nazvané X Fight Nights (XFN).

S tím souhlasí i Michal Hamršmíd, známý český MMA bojovník a jeden z majitelů české MMA organizace Gladiator Championship Fighting (GCF). „Já jsem tu začal první turnaje pořádat v roce 2004 a myslím, že návštěvnost je plus minus pořád stejná. Je pravda, že víc lidí dnes o tomto sportu ví, ne každý z nich se ale půjde podívat na galavečer. MMA v Česku nikdy nebude velký byznys,“ tvrdí skepticky.

(http://ceskapozice.lidovky.cz/mma-neni-jen-boj-v-ring-u-je-to-hlavne-rychle-rostouci-byznys-pqg-/tema.aspx?c=A170929_101730_pozice-tema_houd)

3.1 Vznik a rozvoj MMA v ČR

Rozvoj MMA v Čechách nenastal jako v Americe v roce 1993, ale o mnoho let později a i tak to nikdy nebude na takové úrovni jako v jiných zemích. Ovšem popularita neustále roste. André Reinders uvedl pro sport.cz: „Já jsem byl u nás taková druhá generace vývoje. První, to bylo ještě valetudo, zápasy na Brumlovce, kdy proti sobě nastupovali zápasníci různých bojových umění. Byl to Petr Monster Kníže, Láďa Žák, Martin Šolc a další legendární bojovníci. To byla prvotní éra, kdy to nebylo ještě MMA.“

Poté přišel další krok...

„Tam jsem byl třeba já, MMA bylo v počátcích, ale nikdo pořádně nevěděl, co to znamená. Učili jsme se, okoukávali v zahraničí. Až v dnešní době mají kluci reálnou možnost trénovat opravdové MMA a dostat se do světových organizací. My jsme tu cestu vyšlapali, teď ji mají kluci volněji. V naší době jsme obhajovali, co vlastně náš sport je zač a všichni

se divili, že mám vysokou školu. Dneska už lidi MMA znají, zápasy jsou v televizi, teď už to je na klucích, aby se prosadili." (<https://www.sport.cz/ostatni/bojove-sporty/clanek/975846-jsme-smecka-bojovy-sport-by-mel-tvrdit-charakter-rika-reinders.html#section-artcl>)

Největším posunem české MMA scény je, že se všechny galavečery (XFN, Oktagon) začaly vysílat v televizi a tím se čím dál tím víc dostává do podvědomí lidí. MMA už v ČR tak není jen pro pár set nebo tisíc diváků v hale, ale může je sledovat i široká veřejnost u televizních obrazovek.

3.2 Organizace MMA v ČR

V České republice máme několik organizací, které se zabývají MMA, šíří a propagují tento bojový sport. V poslední době je MMA v Čechách čím dál tím více oblíbenější a nutno dodat, že na tom má velký podíl i americká organizace UFC. Mezi naše organizace můžeme zařadit MMAA, GCF, Heroes Gate, XFN a Oktagon. V poslední době je mezi fanoušky nejvíce oblíbená a sledovaná organizace XFN, která nabízí řadu zajímavých MMA bitev.

MMAA - Česká asociace smíšených bojových umění

MMAA je zejména amatérskou organizací zabývající se MMA a datum vzniku můžeme datovat na 26. září 2012. Je to nezisková organizace vzniklá za účelem zastřešení amatérských či profesionálních turnajů. Díky mediální podpoře bude asociace usilovat o pozitivní propagaci MMA v ČR široké veřejnosti. Hlavním úkolem této organizace je podpora profesionální i amatérské základny u nás. Jde zde i mimo jiné o sjednocení a dodržování pravidel MMA, školení rozhodčích a trenérů, mládežnické kategorie aj. MMAA je členem Sdružení sportovních svazů ČR, spolupracuje s FTVS UK a je součástí Českého antidopingového výboru. Prezidentem asociace je Martin Škvára, více prezident Karel Vémola. První galavečer této organizace se uskutečnil 30.září 2012, kde diváci mohli vidět i ženu v kleci - Lenku Smetánkovou s Italkou Annalisou Bucci (výhra TKO ve 2.kole). (MMAA, 2012)

GCF - Gladiator championship fighting

GCF je česká sportovní organizace založená v roce 2010. Účelem této organizace je pořádání turnajů MMA odehrávající se v kleci. GCF spolupracuje s partnerskými organizacemi po celém světě. Cílem této organizace vždy byla výchova a růst českých

bojovníků věnujících se tomuto sportu. Na vybraných akcích GCF jsou k vidění rovněž mezinárodní zápasy, ve kterých se snaží představit divákům jak české bojovníky, tak zahraniční konkurenci. (gcfmma.cz)

Prezidentem GCF je Michal Hamršmíd, 37- letý bývalý zápasník MMA, mistr světa v MMA a vícenásobný mistr ČR v judu.

Nutno dodat, že v téhle organizaci zápasila i první česká průkopnice bojující nyní v UFC Lucie Pudilová a získala zde na GCF: Back in the Fight 5 v Příbrami na domácí půdě pás šampionky. Šlo o první ženský titulový zápas tady u nás.

Heroes Gate

Heroes Gate je česká společnost, kterou založil v roce 2010 boxer Ladislav Kutil. Společnost vznikla za účelem pořádání galavečerů bojových sportů a jejich propagace v České republice i v zahraničí. Heroes Gate se stala jedničkou v pořádání všech bojových disciplín, ať už v MMA či Kick-boxu, Muay Thai nebo v klasickém boxu. Heroes Gate přivezla do Prahy ohromné množství skvělých bojovníků doslova z celého světa a mnozí z nich dnes dosahují věhlasu v těch nejprestižnějších soutěžích.

Heroes Gate, pod vedením Ladislava Kutila, kolem sebe utvořila Heroes Gate tým, ve kterém jsou: Lenka Kutilová (jak uvádí webové stránky - „královna matka“), matchmaker Pavel Touš a provozní manager Ondřej Běhálek. O Facebook a internetové stránky se starají Ondřej Běhálek a Jindřich Hegr.

Obrovským úspěchem Heroes Gate je, že dokázali do Prahy dostat světoznámého boxera Mika Tysona. Mike Tyson se i účastnil Heroes Gate 3 (2011) a byla to jedinečná šance, kdy ho vidět naživo. Na tomto galavečeru dokonce i předával pás mistra světa Ivanu Buchingerovi v Tipsport Aréně na Výstavišti. (heroes-gate.cz)

XFN - X Fight Nights

XFN vzniklo v roce 2006 a svůj první turnaj představilo 12.6.2016. XFN 2 se představilo v TOP Hotelu 18.12.2016. Pro XFN nastal zlomový okamžik 25.6.2017 v pražské Královce. Následně se XFN promovalo takto: XFN 4 - Karlovy Vary, XFN 5 - Pardubice, XFN 6 - Praha O2 aréna, XFN 7 - Příbram, XFN 8 - Pardubice.

V současné době XFN představuje největší českou MMA organizaci a sdružuje české šampióny většiny váhových kategorií: Karlos Vémola -93kg, Makhmud Muradov -84kg, Patrik Kincl -77kg, Jaroslav Pokorný -66kg, David Dvořák -56kg. (Petr Kareš)

3.3 České nejúspěšnější kluby

Klubů zabývajících se MMA je v České republice čím dál tím více. Ráda bych vám představila ty z mého pohledu největší a nejúspěšnější.

Penta gym Praha

V roce 1997 se dvěma mužům zrodil v hlavě nápad účastnit se v Čechách začínajících ultimátních zápasů. Plné tři roky trvala spolupráce trenéra Bohumila Jedličky a zápasníka Daniela Bartáka, korunovaná dvěma tituly mistra České republiky a sérií deseti neprohraných zápasů za sebou. V té době se v Praze ve Strašnicích objevila spousta nadšenců, ale nikdo nebyl schopný vydržet tuhle těžkou práci, kterou musí podstoupit každý zápasník. Po ukončení kariéry přebírá funkci trenéra již zmiňovaný Daniel Barták, který věnuje svůj čas i lidem, kteří nemají v plánu se usídlit v ringu či kleci, ale mají to pouze kondičně nebo v rámci sebeobrany. Mezi Bartákovy úspěchy patří zejména příprava Davida Kaliny, který absolvoval nejdelší ultimátní zápas v historii České republiky, trval 52 minut.

Samotný oddíl se začal tvořit v roce 2005, kdy přišel do Strašnic Patrik Doležel, bratři Trojánkové a André Reinders. Společně vytvořili tým, který objížděl české i evropské zápasišťe. Reinders rychle vyletěl nahoru a dominuje i v Německu, kde poráží největší hvězdy zdejšího MMA a v roce 2006 dál pokračuje. V roce 2006 se v Pentě objevil Fernando N. Araujo s černým pásem z BJJ, nastavil zde větší zájem o brazilské jiu-jitsu, nicméně jeho spolupráce s Pentou končí o rok později a končí i spolupráce s Reindersem. V roce 2008 se hledali noví zápasníci a našli se nové hvězdy - David Endrýs, Petr Gyumolcs, Radek Veřmiřovský nebo Václav Šamša. Za zmínku stojí rok 2009, kdy z Czech openu fighting a z Czech BJJ openu, přivezli zástupci Penty čtrnáct medailí. V roce 2010 se v Pentě objevil bojovník Viktor Pešta, který za tento klub absolvoval debut v kleci. Největší úspěch prožíval tým na prvním turnaji organizace GCF, kde vyhráli čtyři z pěti zápasů. V roce 2011 zářil v týmu zejména Ondřej Skalník, Viktor Pešta a Jan Paluska. Rok 2012 byl výborný pro Peštu, protože se podle serveru ultimatni-zapasy.cz stal českou jedničkou v těžkých vahách. Rok 2013 přinesl debut první ženy Magdaleny Šormové. O rok později se týmu dařilo vyhrávat i v zahraničních soutěžích a v tomto roce

podepsal Viktor Pešta smlouvu s americkou organizací UFC a 31. května v Berlíně debutoval. Na začátku roku 2015 se podle portálu Fight Club news stala Penta nejlepším oddílem roku 2014 v Čechách a na Slovensku. Dan Barták byl zvolen nejlepším trenérem. (pentagym.net)

Good Luck Gym

V Hradci Králové se o ultimátní zápasy začali první sportovci aktivně zajímat už na konci minulého tisíciletí. Nejen ve světě, ale i v Good Luck Gymu se situace v MMA změnila. Ještě před několika lety bylo úspěchem, když se v gymu sešlo šest lidí, dnes už není výjimkou dvacet a více lidí. Z Good Luck Gymu pochází i česká hvězda Patrik Kincl, kterého vychoval český rozhodčí a trenér Jan Voborník.

Jetsaam Gym Brno

Jetsaam Gym byl založen v roce 2005 úspěšným bojovníkem a reprezentantem v Muay-thai Martinem Karaivanovem jako sportovní oddíl thajského boxu. Krátce potom Jetsaam gym rozšířilo ve spolupráci s dalšími trenéry svoji nabídku o MMA, box, grappling a sebeobranu. Nyní klub nabízí nejen tréninky na vrcholové úrovni, ale i kondiční či soukromé hodiny. Začátkem roku 2010 se klub přestěhoval do areálu Národního centra ošetřování a tyto prostory bývalé rehabilitace za pomoci partnerů předělali na základnu oddílu. Díky rozloze prostoru, dochází i k tréninkům dětí a juniorů a k rozšíření soukromých tréninků. Jetsaam gym vychoval několik mistrů ČR v thajském boxu, držitele titulů v MMA, uspořádal několik galavečerů, vybudoval kvalitní zázemí oddílu a uspořádal soustředění. Mezi nejúspěšnější zápasníky klubu patří: Jiří Procházka a Jan Gottvald. (KARAIVANOV, jetsaamgym.com)

3.4 Čeští zápasníci

Viktor PEŠTA s bilancí 13-4-0, se narodil 15.července 1990 v Příbrami. Začínal s tradičním Musadem pod vedením Víti Skalníka, poté se v roce 2008 začal připravovat na svůj první zápas v MMA s trenérem Jiřím Veseckým v Příbrami. Nadále začal svoje MMA rozšiřovat v pražském Penta gymu, což mu vysloužilo titul organizace GCF v těžké váze a následně podepsal smlouvu s UFC. Stal se tak druhým Čechem v UFC. V UFC se Viktorovi moc nedařilo, ze svých pěti zápasů vyhrál pouze jeden a vrátil se zpět do Čech, kde prozatím opět vyhrává.

Jiří „Denisa“ PROCHÁZKA s bilancí 20-3-1, se narodil 14.října 1992 v Hostěradicích. Jirka zápasí za Jetsaam Gym Brno ve váze do 93kg. Začínal v organizaci GCF, kdy 7.dubna 2012 porazil knockoutem Stanislava Futeru. (sherdog.com) Nyní Procházka zápasí v organizaci Rizin v Japonsku. Zajímavostí je, že jeho přezdívka Denisa nenes hluboký význam. Jak uvedl v rozhovoru pro ronnie.cz v roce 2013, začalo to tak, že byl na soustředění a trénovala s nimi i slečna Denisa, pak ho jednou někdo tak nazval a chytlo se to.

Karlos „Terminátor“ VÉMOLA s bilancí 19-5-0 se narodil 1.července 1985 v Olomouci a zápasí ve váze do 93kg v týmu London Shootfighters. Karlos stál při začátcích CFC a hned na druhém galavečeru CFC 24.února 2008 se předvedl proti Patricu Carrollovi, kterého porazil na submisi. V roce 2010 podepsal smlouvu s UFC a stal se tak prvním Čechem, který se do této organizace dostal. V UFC prohrál čtyři zápasy ze šesti a vrátil se zápasit zpátky do Velké Británie. Karlos pomohl k popularitě MMA v České republice, kdy na galavečeru XFN 6 v O2 Aréně (zatím patrně největší akce MMA u nás) známého Petra „Pína“ Ondruše.

Jaroslav „Jubox“ POKORNÝ s bilancí 14-6-0 se narodil v Hradci Králové a nyní zápasí za ASA (All Sports Academy). Je aktuální českou jedničkou v pérové váze (-66kg). Svůj profesionální debut měl v roce 2011 na GCF 2, kde porazil Tomáše Jeníčka. Aktuálně zápasí za organizaci XFN.

Patrik KINCL s bilancí 19-8-0 se narodil 21.července 1989 rovněž v Hradci Králové a stejně jako Jubox zápasí za ASA tým. Patrik zápasí ve váze do 77kg a i on je součástí XFN, v O2 Aréně na XFN 6 porazil Brazilce Vitora Nobregu na technické KO.

Lucie „Bullet“ PUDILOVÁ s bilancí 8-2-0 se narodila 13.června 1994 v Příbrami. Zápasí za dřívější KBC Příbram, dnes už GEMMA Athletic Příbram pod vedením Ladislava Erdélyiho. Lucie začínala v organizaci GCF a svůj debut měla na domácí půdě, kde porazila Lenku Smetánkovou. Stala se třetím Čechem, který se dostal do UFC hned po Karlosovi Vémolovi a Viktoru Peštovi a navíc tedy první českou ženou v UFC. Lucie zápasí v bantamové váze a nyní se v UFC drží s bilancí 2-1-0, kdy i ta porážka měla být výhrou pro Lucii, sama poražená Lina Lansberg ji prohlásila vítězem. Podle slov Pudilové na XFN v Příbrami, bude podepisovat další kontrakt v UFC.

3.5 Významné osobnosti kolem zrodu českého MMA

Michal „Háša“ HAMRŠMÍD s bilancí 23-10-2 se narodil 30.dubna 1980 v Jihlavě a nyní vlastní organizaci GCF. Háša je mistrem světa v MMA a pětinasobným mistrem ČR v judu, který trénoval i u slavného American Top Teamu. U zrodu MMA tady u nás, stál právě on.

André REINDERS s bilancí 17-12-3 se narodil 14.března 1981 v Praze a je vlastníkem a trenérem v klubu Reinders MMA, který si sám založil. I on stál při počátcích MMA v České republice. (viz kapitola 2.1 Vznik a rozvoj MMA v ČR)

Jan VOBORNÍK je nejúspěšnější český rozhodčí v MMA a zároveň trenér v Good Luck Gymu. Honza dostal nabídku na rozhodování v nejlepší ruské organizaci M-1 Global a FIGHT NIGHTS, což je veliký úspěch.

4 MMA v USA

Tento bojový sport zasáhl Ameriku ve velkém. V dnešní době se může pyšnit velkou sledovaností. Růst zájmu a sledovanosti ovlivnila zejména organizace UFC, která MMA přenesla do „vyšší ligy“.

4.1 Vznik a rozvoj v USA

Klasické MMA se v USA objevilo díky rodině Gracieových. Začalo to dost jednoduše: businessman Art Davie dostal nápad udělat turnaj ve smíšených bojových uměních, který byl inspirován sérií videí nazvaných *Gracies in Action*. V těchto videích členové brazilské rodiny Gracieových vytváří jejich vlastní formu jiu-jitsu. Ukazují historii jejich umění a jak efektivní byla.

Zaujatý Davie kontaktoval Roriona Gracie, nejstaršího syna Helia Gracia, s nápadem uskutečnit turnaj s osmi muži v eliminační pyramidě a určit, jaké bojové umění bylo nejefektivnější v reálném boji. Turnaj se původně měl jmenovat „War of the Worlds“, ale název byl v roce 1993 změněn i díky tomu, že hledali televizi, která by to odvysílala. Firma Semaphore Entertainment Group souhlasila a změnila jméno. A to bylo vše. Zrodil se Ultimate Fighting Championship. (Gerbasi, 2015)

4.2 UFC

UFC neboli Ultimate Fighting Championship (dále jen UFC), nejrychleji rostoucí organizace na světě. Začala v roce 1993 jako organizace profesionálních smíšených bojových umění (MMA). Dnes stojí na první příčce jako světový promotér MMA. UFC nabízí prémiové akce MMA, které vyprodaly i ty největší arény a stadiony ve světě.

Organizace UFC má bohatou historii a tradici konkurenceschopného MMA, která se datuje do olympijských her v Athénách. Asi před 80 lety vznikla brazilská forma MMA známá jako Vale Tudo (vše je dovoleno), což vyvolalo místní zájem o sport. Dnes se UFC vyvinulo do organizace, kde sportovci můžou soutěžit na elitní úrovni v regulovaném prostředí, kde se řadí bezpečnost na první místo. Zápasníci v UFC jsou velmi univerzální, někteří ovládají lépe karate, jiu-jitsu, judo, grappling, wrestling, někteří kickboxing, boxing, muay-thai, ale všichni mají vyzkoušený jak boj ve stoje, tak boj na zemi.

Společnost UFC vlastnila a provozovala společnost Zuffa, LLC se sídlem v Las Vegas a kanceláři v Londýně, Torontu a Singapuru. Byla největším poskytovatelem událostí

Pay-Per-View na světě a vysílala ve více než 129 zemích, ve 28 různých jazycích. Obsah UFC je také distribuován komerčně v USA do barů a restaurací prostřednictvím Joe Hand Promotions. (ufc.com/discover/ufc)

Zuffa, LLC ovšem v roce 2016 UFC prodala.

4.2.1 1993 - 1994

Rok 1993 je rokem vzniku UFC. 12.11.1993 proběhla první akce pod tímto názvem v McNicholsově sportovní aréně v Denveru. Každý soutěžící hrál klíčovou roli, protože to byla první světová dávka tohoto sportu.

Nepochybnou hvězdou UFC 1 byl **Royce Gracie**. Svět byl ohromen, když proti němu postavili tři větší, silnější a rychlejší oponenty, ale nikdo neměl obranu na jeho submisi. V pyramidě porazil Arta Jimmersona (box), Kena Shamrocka (shootfigting) a ve finále Gerarda Gordeaua (Savate), všechny na submisi. Na své konto si toho dne připsal 50 000 dolarů a odstartoval revoluci MMA. (Gerbasi, 2015)

První událost v listopadu 1993 byla velkým úspěchem, takže nebylo překvapením, že o čtyři měsíce později přišlo UFC 2. Akce se odehrála v Coloradu, tentokrát v Mammoth Gard v Denveru. Ačkoli se místo konání změnilo, výsledek byl stejný. Brazilec Royce Gracie přešel přes všechny kola a vyhrál tak svůj druhý po sobě jdoucí turnaj. Porazil Minoki Ichiharu, Jasona DeLucia, Remco Pardoela a Patricka Smitha, překvapivě opět na submisi. V okolí čaroděje jiu-jitsu byl nedostatek hvězdné síly, ale UFC 2 představil jedno z nejpozoruhodnějších čísel oktagonu: rozhodčího **Johna McCarthyho**. Zápas končil jedině knockoutem, submisí nebo vhozením ručnicku do klece. Po UFC 2 se McCarthy sešel s Rorionem Graciem (spoluzakladatel UFC) a dostal funkci třetího hráče, nyní měl tu možnost zastavit boj.

UFC 3 mělo být soubojem mezi Roycem a Kenem Shamrockem, nicméně Royce sice vyhrál předešlé bitvy, ale byl na tom tak špatně, že turnajem nepokračoval. Ken byl naopak zraněn. Do finále nastoupili Harold Howard a Steve Jennum. Steve vyhrál na údery. UFC 4 se konalo v Tulse v Oklahomě a opět ho ovládl Royce Gracie proti Danu Severnovi (wrestler). Zápas to pro Royce jednoduchý nebyl, protože se mu podařilo zvítězit až v průběhu 16 minut. (Gerbasi, 2015)

4.2.2 1995 - 2001

Na základě fiaska z UFC 3, kdy do finále nenastoupili Gracie s Shamrockem, UFC rozhodlo, že první zápas v roce 1995 bude mít na kartě právě tyto dva rivaly. UFC založila superfight - první v historii propagace. UFC 5 se uskutečnilo 7. dubna 1995 v Severní Karolíně a určitě stojí za zmínku, že to byla první událost s časovým omezením. Superfight a finále byly nastaveny na 30 minut, čtvrtfinále a semifinále měly 20 minutový limit. Jak se ukázalo, nový postup s časovým limitem, nebyl dokončený projekt. Zápas byl pro diváky nudný a bojovníci byli velmi opatrní. I přes 5 minutovou nástavbu od rozhodčího Johna McCartyho, který nakonec zápas ukončil na začátku 37 minuty, výsledek byl remíza. Poté, co se odezva po UFC 5 uklidnila, přišel Rorion Gracie se svým bratrem Royem a představil pravidla a časové limity. Jelikož už to pro rodinu Graciů ztratilo to, co od toho očekávali, odešli. A co dělat bez největší hvězdy? Založit korunování šampiona. Jako první se jim stal v Superfightu **Ken Shamrock**, který porazil **Dana Severna** na gilotinu. Za zmínku stojí i **David Tank Abbott**, který se v roce 1995 ukázal jako silný bojovník a běžný člověk, který vstal od barové židle a šel do Oktagonu. Fanoušci ho milovali. V hlavní události na UFC 7 se proti sobě postavili Ken Shamrock a Oleg Taktarov. Po remíze v 33. minutě UFC vědělo, že bude v problémech, pokud nepředělá pravidla. V prosinci se uskutečnila událost s názvem The Ultimate Ultimate, kde byly vybrány hvězdy z minulých událostí. Přestože nebyli pozváni Gracie a Shamrock, byl to zajímavý večer. Ve čtvrtfinálových zápasech nebyli za potřebí rozhodčí. Taktarov, Ruas, Severn a Abbott porazili své protivníky. V semifinále Taktarov porazil Ruase, Severn Abbotta. Finálový souboj byl vítězný pro Severna a opět se prokázal jako ten nejdominantnější bojovník v UFC.

V roce 1996 se první UFC uskutečnilo v Puerto Rico, kde se hned předvedl **Don Frye** (wrestler), který porazil Thomase Ramireze a zapsal se na pár let do historie s nejrychlejším knockoutem. Zápas trval pouhých osm sekund. V turnaji porazil všechny na knockout a stal se vítězem turnaje na UFC 8. Tato událost opět přinesla změny v pravidlech. Časové omezení bylo změněno na 2 kola po 10 minutách v turnajových zápasech a ve finále a superfightu na 15 minut. Rozhodčí mohli rozhodovat až v případě dosažení daného času. Na rozdíl od budoucího desetibodového systému museli rozhodčí jednoduše říct jméno zápasníka, o kterém si mysleli, že zvítězil. UFC 9 v Detroitu přineslo rematch Severn versus Shamrock. Když se zápas blížil, propagace se dostala i k senátorovi Johnu McCainemu, který popsal smíšená bojová umění za lidské kohoutí zápasy ještě

předtím, než začal psát kampaň s cílem zakázat sport. Tato kampaň ohrožovala UFC 9, ale nakonec bylo povoleno pokračovat. Následek? Nesměli se používat pěstní útoky. Zápasníkům, kteří by se o to pokusili, hrozilo zatčení. Proto byl tento zápas hodnocen jako nejhorší v MMA historii. (Gerbasi, 2015)

30 minut bylo o ničem, sami fanoušci se je snažili vyprovokovat k nějaké aktivitě. I rozhodčí John McCarthy je prosil, aby něco předvedli. Severn vyhrál na body, které si ani nezasloužil. (Snowden, Shields, 2010)

Před časem, fanoušek jménem **Mark Coleman** koukal na UFC a zatímco si užíval akci, chtěl vzít věci do vlastních rukou a chtěl se angažovat v tomto sportu. Ale Coleman nebyl obyčejný fanoušek. „*Byl jsem tím ihned zaujatý a věděl jsem, že je to něco, co chci dělat,*“ řekl Coleman, 1988 NCAA wrestlingový šampión státní univerzity v Ohiu a člen olympijského týmu Spojených států z roku 1992. O pár měsíců později už stál v Oktagonu a představil světu styl ground-and-pound (dobití na zemi), kdy porazil v čase 2:43 Moti Horensteina. Ještě tu noc porazil Dona Frye, kde si vysloužil přezdívku The Hammer a stal se prvním šampiónem v kategorii těžká váha v UFC. Mark Coleman se zařadil mezi úspěšné wrestlery bojujících v UFC (Severn, Frye).

V prosinci 1996 v Alabamě UFC představilo druhý The Ultimate Ultimate včetně Shamrocka, Abbotta a Leopolda. Ve finále se spolu utkali Don Frye a Tank Abbott, kdy se vítězem stal Frye, který vyhrál na rear-naked choke v 83. sekundě. (Gerbasi, 2015)

Rok 1997 byl dalším rokem, kdy UFC bojovalo proti tlaků politiků se záměrem nejen dostat MMA pryč z televizí, ale zbavit se sportu úplně. Z 37 zápasníků, kteří debutovali v roce 1997 se dva později zapsali do síně slávy: **Randy Couture a Tito Ortiz**.

Zajímavý devatenáctiletý brazilský kluk s přezdívkou „The Phenom“ měl svůj debut v UFC 12. Byla to první dávka **Vitora Belforta**. Bojoval na kartě pod historickou hlavní událostí, kdy Mark Coleman zničil Dana Severna a stal se tak prvním šampiónem v těžké váze. Belfort porazil Telligmana a Ferrozza na své pěsti a stal se vítězem turnaje v těžké váze. Belfort svým osobitým stylem a na vysoké úrovni, byl něčím, co v UFC ještě nebylo. Přestože byli představeny první váhy - těžká a polotěžká - a korunování prvního „opravdového“ šampióna, byl to Belfort o kom se druhý den mluvilo. Na UFC 13 se představil poražením Tanka Abbotta a UFC 13 představilo Randyho Coutura a Tito Ortize, dva zápasníky, kteří poznamenali Belfortovu kariéru. Ortiz debutoval s 31-

sekundovým technickým knockoutem (TKO) poražením Wesse Albrittona, poté ale prohrál s Mezgerem. Odstartovalo to první z několika bojů, které se staly známými a které nakonec přinesly více pozornosti sportu. Ortizova hvězda skutečně začala svítit až později, když se stal tváří UFC a získal titul v polotěžké váze. Randy Couture vyhrál turnaj na UFC 13, kdy porazil Tonyho Halmea a Stevena Grahama. Vzestup Randyho s přezdívkou „The Natural“ přišel na UFC 15, kdy v superfightu porazil Vitora Belforta technickým knockoutem za necelých devět minut a ukázal rozbíjející se auru brazilské neporazitelnosti. Byla to klíčová lekce smíšených bojových umění, kdy se ukázalo, že každý bojovník může porazit každého. Po porážce Belforta přišel na řadu Smith. Couture si k Vánocům přivezl domů pás, když porazil Smitha v Japonsku na Ultimate Japan 1. První UFC titul ve střední váze (později v polotěžké váze) získal Frank Shamrock, bratr známé ikony ze začátků UFC Kena Shamrocka. Po roce, kdy UFC představila váhové kategorie a světový šampionát - a také přivítal talentovanou skupinu nově příchozích, kteří zasáhli na sportovní utkání v roce 1998, přišla další rána. Distributoři kabelové televize odmítli vysílat události UFC, což fanouškům umožnilo sledovat události pouze satelitní televizí nebo osobně na místě konání. Bohužel se v roce 1998 konaly jen dvě akce, přičemž třetí se konala v Brazílii. Jeden z nejznámějších okamžiků roku bylo představení **Jeffa Blatnicka** na UFC 17, nově jmenovaného komisaře a současného komentátora UFC, který poprvé tento sport označil za smíšené bojové umění. Na UFC 16 vystoupil Frank Shamrock a obhájil titul v oktagonu nad Igorem Zinovievem. První UFC turnaj v lehké váze se uskutečnil na UFC 16, kdy světový šampión a člen síně slávy Pat Miletich porazil Chrise Brennana a olympijského stříbrného medailistu Townsenda Saunderse. O dva měsíce později se představili další hvězdy budoucnosti. **Chuck Liddell, Jeremy Horn, Carlos Newton a Dan Henderson** se poprvé představili na UFC 17 v Mobile Civic Center v Alabamě. UFC 17 bylo i návratem kladiva Colemana poté, co ztratil pás s Mauricem Smithem. Coleman byl natěšený na Coutura, zápasníka, který porazil Smitha. Ovšem následné zranění žeber Coutura vyloučilo z dalších bojů a Coleman se utkal s Petem Williamsem, který přinesl jeden z největších knockoutů v historii UFC kopem na hlavu. Další UFC akce se konala v Brazílii 16. října 1998. Couture odmítl tuto akci a na místo toho podepsal promo akci Vale Tudo Japan, což UFC donutilo k tomu, aby ho zbavilo ho titulu těžké váhy. První titul v lehké, později polotěžké, získal Pat Miletich poražením Mikeyho Burnetta a Franka Shamrocka. Místní hvězdou byl Pedro Rizzo, který porazil Davida Abbotta. Dalším zápasem, který se objevil v Brazílii, byla válka mezi rodákem z Rio de Janeiro Vitorem

Belfortem a debutujícím rodákem z Curitiby Wanderleiem Silvou. Nebyl to žádný boj, protože k vítězství stačilo Belfortovi jen 44 sekund. (Gerbasi, 2015)

Ačkoli UFC mělo spoustu talentů a hvězd, rostoucí fanouškovskou základnu, v roce 1999 nastaly temné časy. UFC akce byly odstraněny z kabelové televize, politici se i nadále pokoušeli úplně zakázat UFC a společnost měla finanční krizi. Majitelé SEG s tím nic nedělali a doufali v lepší časy, samozřejmě to nepomohlo. Slibná vyhlídka se objevila ve formě nizozemského zápasníka Basa Ruttena, který debutoval v Oktagonu po dlouhé kariéře v japonské organizaci Pancrase. Rutten porazil TKO Tsuyoshi Kosaku v hlavní události UFC 18 8.ledna 1999 v New Orleansu. Rutten měl osobnost a talent udělat nějaký ten vzruch v UFC. Když k němu ještě přidali brazilskou hvězdu Pedra Rizzo, divize vykazovala známky života. V UFC 18 Rizzo získal největší výhru ve své mladé kariéře, když rozebral bývalého šampióna Marka Colemana. I když to nebyl ohromující výkon, stačilo to k porážení Colemana, který se na další UFC scéně objevil až v roce 2009. V šampionátu na UFC 18 pokračoval i Pat Miletich, který jednomyslným rozhodnutím vyhrál nad Jorgem Patinem. O dva měsíce později byli v akci budoucí členové síně slávy Tito Ortiz a **Chuck Liddell**. Liddell nicméně odešel s porážkou proti Jeremu Hornovi, který ho v posledních sekundách utáhl na arm trianagl choke - nicméně konec zápasu Liddell už prospal. Hlavní událost byla samozřejmě největší atrakcí té noci, neboť stoupající hvězda Ortiz si chtěla vyrovnat účty s veteránem Guyem Mezgerem. Mezger nahradil Vitora Belforta a Tito Ortiz byl tak dychtivý po vítězství, že jeho zuřivé tempo bylo neústupné. Nakonec vzal unaveného Mezgera na zem a po sériích úderů John McCarthy zápas ukončil. UFC 20 bylo soubojem o uvolněný titul v těžké váze Randy Couturem mezi Basem Ruttenem a Kevinem Randlemanem. Přestože Randleman udělal zřejmě vše, co bylo nutné k obsazení volného titulového místa, rozhodčí nesouhlasili a udělili Ruttenovi výhru 2-1 na body. Změna v pravidlech přišla na UFC 21, kde se ustálila kola na tři nebo pět po pěti minutách. Na UFC 21 Pat Miletich obhájil svůj titul proti Andremu Pederneirasovi, kterého zastavil ve druhém kole. UFC 22 se uskutečnilo 24.září 1999 v Luisianě, kde debutoval budoucí člen síně slávy **Matt Hughes**, mezník v historii MMA. Frank Shamrock se vrátil, aby obhájil svůj titul, dnes již v polotěžké váze, proti Tito Ortizovi. A taky se mu to podařilo, technickým KO porazil Ortize ve čtvrtém kole.

UFC v roce 2000 nezačalo vůbec šťastně, hlavní zápas Kevina Randlemana byla velmi očekávanou událostí proti Pedru Rizzovi. A dokážete si představit fanoušky, jaká to asi musela být ztráta, když se ten večer Randleman zranil tím, že uklouzl, bouchnul se

do hlavy o beton a upadl do bezvědomí. Lékaři mu diagnostikovali otřes mozku a UFC ztratila hlavní událost večera. UFC odcestovalo do Japonska na Ultimate Japan 3, kde se měl titulovat šampión v polotěžké váze, díky odchodu Franka Shamrocka do důchodu. Volbou pro Tito Ortize byla brazilská naděje Wanderlei Silva, jednoznačným rozhodnutím rozhodčích byla připsána výhra Ortizovi. Korunování nového šampióna bylo špičkou propagace, která potřebovala jakékoli uznání, které by mohlo získat. Také přidání nové váhové kategorie do 70kg přineslo další dávku nových talentů do Oktagonu. V roce 2000 se MMA stalo díky novým pravidlům bezpečným a fair play sportem. SEG potřebovala kvalitní boje od kvalitních zápasníků pokud by chtěla přilákat Las Vegas na budoucí boje. Společnost a fanoušci dostali to, co potřebovali, zvláště od Randyho Coutura a Kevina Randlemana. Couture odjel s pásem, kdy ve třetím kole TKO poráží Randlemana.

Navzdory silnému konci roku 2000 UFC umíralo. Majitelé SEG ztráceli více a více peněz a boj upadal. 11.ledna 2001 však společnost s názvem **Zuffa** bratrů Fertittových spolu s jejich přítelem Danem Whitem koupila UFC. Zuffa znamená v italštině boj a noví majitelé byli připraveni bojovat za UFC. Kromě zápasů v USA chtěli pořádat akce i v zahraničí. Dostali UFC zpátky do televize a udělali z toho mezinárodní show. Bratři Fertittové, majitelé kasín a úspěšní obchodníci, povzbuzovali Whitea, aby pořádal akce tak, jak považoval za vhodné. Tato skvělá strategie nakonec přinesla všechny své cíle, ale předtím, než UFC převzalo sportovní svět, muselo projít svou první akce 23.února 2001. UFC 30 představilo řadu bojovníků, kteří něco dokázali. Pro UFC byl největším tahákem Tito Ortiz, který popadl Tannera a za 30 sekund byl konec, Tanner skončil v bezvědomí. Na UFC 31 se utkal Couture s Rizzem, kdy Couture znovu obhájil pás jednomyslným rozhodnutím rozhodčích. Chuck Liddel přivítal Kevina Randlemana v polotěžkém debutu a zastavil ho levým hákem, jenž padl v 1:18. Na UFC 31 se představila i budoucí havajská hvězda **BJ Penn**, který porazil Joeya Gilberta. UFC 32 přineslo vítězné technické KO jak pro Ortize, tak pro Penna a Zuffa slavila úspěch. Ale brzy se neštěstí znovu začalo objevovat, boj proti Ortizovi a teroristický útok 11.září ohrožovali událost 28.září, ale největší rána přišla ze samotných bojů, kde zápasníci nepředvedli téměř nic a většina skončila na rozhodnutí rozhodčích. Bylo to divácky neatraktivní a celý večer probíhal dlouho, ale ne každý den je posvícením. Zuffa si sice takhle svůj návrat do televize neplánovala, ale UFC 34 přineslo zase pěknou podívanou. Jedenáctisekundový knockout od BJ Penna a pokračující panování velkého starce Coutura, který TKO porazil Rizza dominantním výkonem, bylo něčím, co UFC potřebovalo. I Matt Hughes s Carlosem

Newtonem předvedli strhující zápas, kdy vítězem se stal Hughes na KO na Slam, což znamená, že Hughes vzal Newtona nad hlavu a hodil s ním o zem a díky tomu nárazu Newton usnul. (Gerbasi, 2015)

4.2.3 2002 - 2006

Rok 2002 byl rokem dobrým. UFC hledalo mladou krev pro svoje zápasy, jedním z nich byl Havajan BJ Penn s přezdívkou „The Prodigy“ (zázrak, zázračné dítě). BJ Penn porazil svoje první tři UFC protivníky v prvním kole, dokud nenarazil na Jense Pulvera, který ho na majority desicion porazil. Změna přišla v titulovém zápasu Josh Barnett versus Randy Couture, Randy nestačil na svého soupeře a TKO prohrál, nicméně Barnett neprošel drogovým testem a titul mu byl odebrán, titul se tak stal volným. Jeden titul, který zůstal, byl ve velterové váze Matta Hughese. Úspěšně obhájil svůj titul proti japonské hvězdě Hayato Sakurai. UFC 37 vrátilo na kartu BJ Penna, který si poradil s Paulem Creightonem ve druhém kole, a také zde debutoval budoucí šampión ve velterové váze **Robbie Lawler**. Zuffa se nadále snažila dostat sport před co nejvíce očí. 22. června bylo obrovským úspěchem, když mohli UFC 37,5 umístit na kartu FOX Sports Net. Titul byl mezi Chuckem Liddelem a vracejícím se Vitorem Belfortem, kteří představili publiku The Iceman versus The Phenom. Chuck Vitora porazil. 13.července UFC podnikla svou první cestu do Anglie, kde se v Albert Hall v Londýně konalo UFC 38. Hlavní zápas představil Matta Hughese a Carlosa Newtona, Matt vyhrál ve čtvrtém kole. O dva měsíce později přišel zápas o titul v těžké váze, kdy Couture nastoupil proti Riccu Rodriguezovi. Ovšem titulu se nedočkal a novým šampiónem v těžké váze se stal Rodriguez. Největší událostí roku a i historie UFC bylo UFC 40: Vendetta - Tito Ortiz proti hvězdě začátku UFC Kenu Shamrockovi. Shamrock zvýšil zájem publika nad rámec fanouškovské MMA základny. Blondňák Ortiz porazil Shamrocka ve třetím kole a mohl slavit velké vítězství. Zájem o MMA rapidně rostl, díky této události, kterou zařídil Dana White.

UFC 41 v roce 2003 představilo šampióna Rodrigueze a Tima Sylviiu, který brutální sérií úderu knockoutoval Rodrigueze v prvním kole. BJ Penn nebyl schopný zopakovat svůj rychlý konec nad Caolem Unem a rozhodli až rozhodčí a to remízou, takže koruna v lehké váze zůstala volná. Na UFC 44 bojoval Tito Ortiz proti Randymu Couturovi, který porazil Chucka Lidella na UFC 43 a získal tím průběžný titul. Tento zápas měl svého vítěze Randyho Coutura, 40letého veterána. V UFC 44 jsem mohli vidět Tima Sylviiu, který porazil v prvním kole Gana McGee, ovšem neradoval se dlouho, protože byl pozitivně testován na steroidy a UFC odebralo Sylviovi pás a titul v těžké váze zůstal volný.

Randy Couture ukázal, že věk je jen číslo a byl beze sporu zaslouženě několikrát šampiónem. Couture se představil s Vítorem Belfortem, který ho v prvním kole seknul a sebral mu tím pás. Přidáním dramatu byla skutečnost, že Vitorova sestra zmizela několik týdnů před bojem, takže Belfortova psychika mohla být všelijaká. Zápas skončil téměř hned, jak začal. Belfort trefil Coutura do levého oka a John McCarthy povolal zdravotníka, který doporučil zápas ukončit. Na UFC 46 se objevil i BJ Penn, který přibral, aby se mohl utkat se šampiónem velterové váhy Mattem Hughesem. Za 4 minuty a 39 sekund Havajan poráží na submisi Hughese a stává se tak šampiónem velterové váhy. Ovšem nesmíme zapomenout, že v tomto roce se nám představuje **Georges St-Pierre**, který se dnes řadí bez pochyby k nejlepším zápasníkům velterové váhy. Hvězda Georges St-Pierre (dále jen GSP, jak mu je přezdíváno) se utkala na UFC 50 s Mattem Hughesem. GSP prohrál, ale byla to jedna porážka ze dvou, které GSP musel za svoji kariéru přijmout.

Rok 2005 přinesl do UFC nová jména jako **Rashad Evans, Forrest Griffin nebo Stephan Bonnar**. The Ultimate Fighter, realitní show, která představovala zápasníky, kteří spolu žili v Las Vegas, jejich tréninky a zápasy. Dva týmy v čele s Chuckem Liddellem a na druhé straně s Randy Couturem proti sobě zápasili. Výhrou byl kontrakt s UFC na šest zápasů. Byl to skvělý, ale zároveň riskantní tah. Diváci si vybuodovali vztah k zápasníkům a těšili se na jejich boje. Žádná televizní síť nechtěla vzít to riziko na sebe, ale UFC dalo peníze na výrobu první řady a koupilo si vysílací čas na kabelové televizi Spike TV. Velkým pomocníkem této show byl zápas Forrest Griffin vs. Stephan Bonnar. Zápas plný akce a dramatických bodů, jeden z těch zápasů, který můžete sledovat znovu a znovu. Domněnka neznalých spočívala v tom, že si představovali dva neandrtálce, kteří se nenávidí a chtějí se zničit. Ano, pokud někdo nezná tento sport, může to tak vypadat. Nicméně The Ultimate Fighter ukázal, jak to funguje. Griffin jako policejní důstojník a Bonnar jako medik zaměřený na sportovní medicínu - vzdělaní lidé, vtipní a přátelští. Ovšem oba byli tak dobří, že White nabídl smlouvu oběma. Na UFC 52 přišla odvěta Liddella a Coutura, Randy ale ten večer na Icemana nestačil. Vítězem druhé sezóny The Ultimate Fighter se stal Rashad Evans a rozjel tak svoji kariéru v UFC. (Gerbasi, 2015)

V roce 2006 přišla bitva mezi GSP a BJ Pennem, zápas v prvním kole byl spíše pro BJ, který trefil GSP na nos a spustil mu krev, ve druhém kole ale GSP obrátil, zápas skončil na split decision, tudíž těsně a desetibodový systém se ukázal jako správný. Dalším velkým zápasem se stal zápas Forrest Griffin versus Tito Ortiz, Forrest prohrál, ale získal si mnoho úcty a i výsledek split decision rozhodčích mluví za vše. Objevuje se na scéně UFC

i Anderson Silva, budoucí šampión ve střední váze, který svůj debut vyhrál. V UFC 63 se objevil BJ Penn proti Mattu Hughesovi. BJ neměl na vítězství nárok, Matt ho zničil ve třetím kole na TKO.

Rok 2006 byl pro UFC úspěšný, The Ultimate Fighter zajistil oblíbenost a skvělé zápasy tomu jen napomáhaly. Zápasníků už je mnoho a vyjmenovávat je všechny by byla práce sama o sobě, proto se dál budu věnovat jen těm nejdůležitějším zápasníkům a událostem.

4.2.4 2007 - 2015

Na začátku roku 2007 dominují svým váhovým kategoriím Chuck Liddell, GSP a Anderson Silva. Chuck ztratil svůj titul v zápase proti Rampagei Jacksonovi a titul už za svou kariéru nikdy nezíská. Za zmínku stojí i Lyoto Machida a Shogun Rua, kteří debutovali v UFC v roce 2007 a stali se později šampióny v polotěžké váhové kategorii. Objevuje se i Frankie Edgar, která získal titul v lehké váze.

V roce 2008 se objevuje hvězda jménem Jon „Bones“ Jones, bojovník, který se může pyšnit aktuální bilancí jedné porážky a 23 výher a Brock Lesnar, který na UFC 91 porazil Randyho Coutura ve druhém kole na TKO a získal tak titul v těžké váze. (ufc.com)

Rok 2009 představil Johnyho Hendrickse, charismatického a talentovaného wrestlera a Carlose Conditu, který svůj první vstup do UFC zahájil prohrou nad Kampmannem, poté dokázal pětkrát vyhrát a zlomil ho až GSP.

První rok, co Zuffa vlastnila UFC, pořádala během roku pět zápasů. Devět let poté už jich za rok stihla dvacet čtyři. MMA už byl celosvětový fenomén a na trůně neseděli jen Američani, ale i Brazilec nebo Kanadčan. Zápasníci, kteří vstoupili jako šampióni do roku 2010 - Brock Lesnar, Lyoto Machida, Anderson Silva, GSP nebo BJ Penn, tak většina z nich rok 2010 opouštěla už bez titulu. Na trůn se dostal Shogun Rua, když porazil Lyota Machidu. V lehké váze porazil Frankie Edgar BJ Penna. GSP zůstal králem své váhy. (Gerbasi, 2015) V tomto roce se ukázal i český zástupce Karlos Vémola.

V roce 2011 se objevují hvězdy i současného MMA, Anthony Pettis, Dominick Cruz, Jose Aldo, Urijah Faber, Chris Weidman, Benson Henderson, TJ Dillashaw, Donald Cerrone a aktuální šampión muší váhy Demetrious Johnson.

Významným rokem byl rok 2013, kdy se vedle Luka Roxholda a Daniela Cormiera objevila žena Ronda Rousey a započala tak éru ženského MMA v UFC. Nutno podotknout,

že GSP je stále na trůnu welterové váhy a na UFC 167 oznámil pauzu nebo možná ukončení své kariéry, odůvodnil to fyzickým a psychickým vyčerpáním. Anderson Silva ztratil titul s Chrisem Weidmanem a i v odvetě prohrál. V roce 2013 jsme mohli poprvé spatřit slavného Conora McGregora.

Rok 2014 a 2015 přinesl na scénu Joannu Jedrzejczyk, která svou první porážku zažila až v roce 2017 s Rose Namajunas a přišla tak o titul. 3.ledna 2015 na UFC 182 přišel titulový zápas mezi Jonem Jonesem a Danielem Cormierem, kdy na jednomyslné rozhodnutí vyhrál Jon Jones.

4.2.5 Historie ženského MMA v UFC

Prezident UFC Dana White se tomu dnes směje, ale v roce 2011 tvrdil, že ženy v Oktagonu nikdy zápasit nebudou. Nebyl to sexistický komentář, ale týkalo se to ženské scény MMA, která nebyla nějak velká. Dana White vždycky vedl UFC s postojem „nikdy neříkej nikdy“. Když spatřil bronzovou olympijskou medailistku v judu Ronda Rousey, jak zápasí za Strikeforce společnosti Zuffa, musel své dřívější názory přehodnotit. Rousey byla jiná, nejen mezi ženami, ale i ve světě MMA. Byla talentovanou, tvrdě pracující a rozhodně vybavená ničivou silou, tak i charismatická, výrazná postava i mimo Oktagon. Přidejte k olympijskému úspěchu ještě příběhy a máte jasno, White byl nadšený. Jak viděl Ronda ve Strikeforce s Mieshou Tate, vážně zvažoval založení ženské bantamové divize v UFC. Později roku 2012 se taky tak stalo. Ronda Rousey, první ženská UFC šampionka, se utkala o obhajobu svého titulu s Liz Carmouche na hlavní události UFC 157 23.února 2013. Revoluce začala. Ženská bantamová váha se rychle začala v UFC rozvíjet, byla to vzrušující podívaná pro fanoušky na celém světě. Vedoucím článkem celé téhle kapitoly byla a je Rousey, dokonalý velvyslanec tohoto sportu. V roce 2014 přineslo UFC druhou váhovou kategorii a to do 52kg na The Ultimate Fighter: A Champion Will Be Crowned. Když se vše uklidnilo, objevila se Carla Esparza a vysloužila si první ženský titul ve slámové váze v UFC. Byla to bouřlivá cesta, ale nejen Rousey, ale i ostatní připravili cestu další generaci ženských bojovnic, které můžou zápasit na té nejvyšší úrovni a získat si tak úctu. (Gerbasi, 2015)

4.2.6 Vybraní ze síně slávy UFC

Stephan BONNAR předvedl společně s Forestem Griffinem jedno z nejdůležitějších utkání v historii UFC. V boji proti Forestovi nebyl cizincem. Bojoval ve velkých bojích proti nejlepším z jeho éry. Společně s Griffinem ukončili první sezónu The Ultimate

Fighter. Tento souboj byl považován za záchranu celého sportu. Ovšem zatímco Forest Griffin dřel jako maniak, aby se jednou stal nejlepším ve svém sportu, Bonnar byl spíše viděn v nočních klubech a s pornohvězdami. Když nastala nevyhnutelná odvěta, byl mezi nimi obrovský rozdíl a jejich úrovně se dramaticky lišily. Griffin ho podruhé porazil. Aby toho nebylo málo, tak po skončení zápasu byl Bonnar pozitivně testován na Boldenone. Po přiznání dostal od komise devítiměsíční trest. Poté, co se vrátil, dvakrát vyhrál, ale při své dravosti si brzy zranil koleno a vynechal sezónu, vzdálil se Jonu Jonesovi. Nyní se pohybuje v kruzích Bellatoru. Do síně slávy se zapsal společně s Forestem Griffinem 6.července 2014. (Snowden, Shields, 2010)

Ken SHAMROCK je od počátku v čele tohoto sportu. Vyhrál hlavní událost v prvním Pancrase v Japonsku. Porazil svého mentora Masakatsu Funaki na arm trianagl a taky se zapsal mezi fanoušky svou muskulaturou a dovednostmi na zemi v prvních UFC o měsíc později. Kenův příběh je příběh o MMA. Ken je silný bojovník, který vyhrál souboj o titul King of Pancrase a zapsal se do dějin UFC jako Superfight šampión (poté UFC Heavyweight championship) poražením Dana Severna v UFC 6. První svůj zápas v UFC prohrál s Roycem Graciem. Postupem času byl považován za nudného a opatrného bojovníka, což se nelíbilo politikům a kabelovým společnostem. V UFC 5 a 7 si na své konto připsal dvě remízy a následně v UFC 9 (Dance in Detroit) prohrál se svým rivalem Danem Severnem. Na UFC 19 se do sebe slovně pustili s Tito Ortizem a vyříkali si to v UFC 40, kde Shamrock prohrál. I Shamrock upadl do drog, jeho osobní život i vztah se svým týmem byl na bodě mrazu. Po pauze nastal čas, aby se Shamrock vrátil a napravil své chyby. Shamrock byl opravdovým profesionálem bojujícím za peníze a peníze byly v japonském Pridu. Shamrock prošel všemi možnými organizacemi, ale mezi lidmi se zapsal jako univerzální bojovník. (Snowden, Shields, 2010)

Dan SEVERN začal svou MMA kariéru jako lekci. Byl to velký zápasník (wrestler), který nosil černý knír. S pouhými čtyřmi dny tréninku přišel bez zkušeností do UFC. V UFC 4 se střetl ve finále s Roycem Graciem, kde podlehl na trianagl choke, ovšem jeho MMA kariéra se rozjela. Na UFC 5 se vrátil jako jiný muž. Vyhrál tři zápasy v pouhých devíti minutách a stal se šampiónem. V UFC 6 o titul zase přišel s Kenem Shamrockem na guillotine choke. V UFC 9 v Detroitu došlo na rematch, který byl jeden z nejhorších, nejhorší sportovní událost, nejhorší zážitky. (Snowden, Shields, 2010) Na 20. března 2016 byl naplánovaný zápas s veteránem Kenem, nicméně ten se neuskutečnil. Do síně slávy se zapsal roku 2005.

BJ Penn pouze po tříletém výcviku dobyl Mundials, Super Bowl brazilského jiu-jitsu. Penn se téměř okamžitě stal jedním z nejlepších MMA zápasníků na světě a to nejen tím, že vyhrál, ale způsobem, jakým vyhrál. Penn dělal věci, které předtím nikdo nikdy neviděl. Blokoval Coala Una a knockoutoval ho za méně než deset vteřin. Poté, co se nepodařilo Pennovi vybojovat titul v lehké váze, ztrácel na Jense Pulvera v UFC 35 a prohrál. Pokračovalo to remízou v rematchi proti Unovi. Penn už nechtěl čekat na další ránu, a tak přešel do velterové váhy, kde vyzval šampióna Matta Hughese. Tento boj byl Pennův poslední v UFC na téměř dva roky.

Charles LEWIS byl jediným členem síně slávy, který nebyl zápasníkem. Charles byl jedním ze zakladatelů značky Tapout, která MMA podporovala. Bohužel již není mezi živými, v roce 2009 měl autonehodu, kterou nepřežil.

4.2.7 Významné osobnosti kolem UFC

Lorenzo a Frank Fertitta byli majitelé UFC, bratři, kteří v roce 2001 založili firmu Zuffa, LLC, aby mohli koupit UFC za dva milióny dolarů, v roce 2016 ho ale prodali za čtyři miliardy dolarů. Takže úsilí dostat UFC na vrchol se vyplatila. Oba jsou to obchodníci a majitelé kasín.

Dana White je 48letý prezident UFC jmenovaný bratry Fertittovými. White dříve pracoval jako manažer pro Tita Ortize a Chucka Liddela, nicméně se dozvěděl o tom, že SEG UFC prodává, a tak kontaktoval kamaráda z dětství Lorenza Fertitta, jestli by neměl o koupi zájem. White od sedmnácti let boxoval, takže k bojovým sportům měl blízko.

Bruce Buffer je oktagonový hlasatel UFC událostí, přezdíváný jako „Voice of the Octagon“. Jeho nejznámější fráze je „IT'S TIME!“, kterou uvádí zápasníky v kleci. S bratrem Michaelem vlastní společnost The Buffer Partnership. Bruce má černý pás v Tang Soo Do a bojoval jako kickboxer. (Snowden, Shields, 2010)

Joe Rogan je komentátor UFC a i on se zabýval bojovým uměním. Získal černý pás v taekwondu, později se začal věnovat kickboxu a ve dvaceti letech zkusil i judo. V roce 1996 vyzkoušel brazilské jiu-jitsu.

Mike Goldberg je známý jako sportovní komentátor play-by-play (podává podrobný popis akce) v UFC od roku 1997 do roku 2017. Nyní se pohybuje v kruzích Bellatoru.

John McCarthy je bývalý americký rozhodčí, který se zasloužil o vývoj pravidel MMA. Je také bývalý policejní důstojník v Los Angeles a taktický instruktor sebeobran. V roce 2015 se vrátil jako rozhodčí na zápas mezi Conorem McGregorem a Jose Aldem (UFC 194), který se stal nejkratším titulovým zápasem v historii. Nyní pracuje v Bellatoru jako komentátor.

4.2.8 Vývoj pravidel MMA v UFC

UFC začalo v Coloradu 1993 jako boj bez pravidel. V raných počátcích UFC se ukazují první návrhy pravidel, ale opravdu jen návrhy. Na UFC 1 existovaly zákazy jen proti kousání, píchání do očí a útoky do třísel. Zápas byl ukončen jen na základě knockoutu, vzdáním či vhozením ručnίκu do zápasíště. Na UFC 2 byly dovoleny útoky na třísla, ale žádné časové omezení nebylo a zápas mohl ukončit pouze rozhodčí. Na UFC 3 dostal rozhodčí pravomoc ukončit zápas v případě nebránění se. UFC 4 představilo náhradníka za zraněného. Jelikož se bojovalo v pyramidách, mohlo se stát, že do dalšího zápasu soupeř nenastoupí, v tom případě se zvolil náhradník. Na UFC 5 se poprvé objevil časový limit na třicet minut a rovněž novinka s názvem Superfight, kde organizátoři vybrali dva zápasníky o titul Superfight Champion. UFC 6 přineslo pravomoc pro rozhodčího, který měl možnost zastavit boj v případě neaktivity obou zápasníků v zaklíněné poloze a poté boj opět spustit. Vždy, než rozhodčí souboj přeruší, zápasníci jsou verbálně napomenuti k neaktivitě. V rámci UFC 6 bylo oficiálně přijato pětiminutové prodloužení k třicetiminutovému kolu. Na Ultimate Ultimate 1995 byla zakázána technika fish-hooking a došlo k rozdílnému časovému limitu - čtvrtfinále patnáct minut, semifinále osmnáct minut, finále dvacet sedm minut. Ovšem Gerbasi (2015) uvádí jiné časové limity. UFC 8 opět změnilo limity na deset minut v prvních dvou kolech turnaje a na patnáct minut ve finále a Superfightu. V případě neskončení zápasu v časovém limitu rozhodovali tři rozhodčí kolem klece pouze zvednutím cedule se jménem vítěze, tudíž nikdy nemohla nastat remíza. Na UFC 9 došlo díky politickým tlakům k ústupkům ze strany UFC - byly zakázány pěstní souboje, údery pouze otevřenou dlaní. Na akci Ultimate Ultimate bylo zakázáno chytání pletiva. UFC 12 představilo váhové kategorie heavyweight a light heavyweight. Skončil zde i osmičlenný vyřazovací systém a byl zaveden titul šampióna v těžké váze. Na UFC 14 byla kategorie light heavyweight změněna na middleweight a součástí každého zápasníka musely být polstrované rukavice o určené váze. Zakázalo se tahání za vlasy, údery do třísel, údery a kopy do soupeře, který leží na zemi. Na UFC 15 se k tomu přidaly údery hlavou a lokty na zadní část hlavy a krku. Na akci UFC 21 došlo na změnu časových limitů

na pětiminutová kola. Předzápasy dvě kola, zápasy v hlavní části tři a titulové pět. Přišel na scénu i desetibodový systém. Na UFC 28 byla udělena NJSACB (kontrolní organizace) první sankce za nedodržování jednotných pravidel MMA. Nejdůležitější změny byly v zákazu úderů kolen do hlavy ležícího soupeře, údery lokty do krku a páteře a údery do zadní části hlavy a krku. Zavedl se i jednotný oděv pro bojovníky a zavedeny byly i přísné požadavky na zdravotní dohled. Byl také představen nový systém váhových kategorií. Na UFC 43 se zavedlo, že v případě přerušení boje, se bojovníci vrací do pozice, ve které byl boj přerušeno. UFC 97 přineslo zákaz na šlapání ležícího zápasníka, nicméně tento zákaz byl opět povolen na UFC 98. Na UFC 138 se rozhodlo, že nejen titulové zápasy, ale i hlavní zápas večera bude vypsán na pět kol po pěti minutách. (Příbyl, 2014)

Je důležité zmínit, že pravidla MMA se neustále mění a vychytávají tak, aby byla co nejbezpečnější a nejférovější.

4.2.9 Šampióni UFC (do UFC 188)

UFC Heavyweight title (206 - 265 LBS)	
Mark Coleman	UFC 12 (def Dan Severn)
Maurice Smith	UFC 14 (def Mark Coleman), UFC 15 (def Tank Abbott)
Randy Couture	UFC - Ultimate Japan (def Maurice Smith), UFC 28 (def Kevin Randleman), UFC 31 (def Pedro Rizzo), UFC 34 (def Pedro Rizzo), UFC 68 (def Tim Sylvia), UFC 74 (def Gabriel Gonzaga)
Bas Rutten	UFC 20 (def Kevin Randleman)
Kevin Randleman	UFC 23 (def Pete Williams), UFC 26 (def Pedro Rizzo)
Josh Barnett	UFC 36 (def Randy Couture) (poté titul sebrán - pozitivní na steroidy)
Ricco Rodriguez	UFC 39 (def Randy Couture)
Tim Sylvia	UFC 41 (def Ricco Rodriguez), UFC 44 (def Gan McGeen - poté titul sebrán - pozitivní na steroidy), UFC 59,61 (def Andrei Arlovski), UFC 65 (def Jeff

	Monson)
Frank Mir	UFC 48 (def Tim Sylvia), zbaven titulu - nehoda na motorce, nemohl zápasit, UFC 92 (def Minotauro Nogueira)
Andrei Arlovski	UFC 51 (def Tim Sylvia), UFC 53 (def Justin Eilers), UFC 55 (def Paul Buentello)
Minotauro Nogueira	UFC 81 (def Tim Sylvia)
Brock Lesnar	UFC 91 (def Randy Couture), UFC 100 (def Frank Mir), UFC 116 (def Shane Carwin)
Shane Carwin	UFC 111 (def Frank Mir)
Cain Velasquez	UFC 121 (def Brock Lesnar), UFC 155 (def Junior Dos Santos), UFC 160 (def Antonio Silva), UFC 166 (def Junior Dos Santos)
Junior Dos Santos	UFC on FOX (def Cain Velasquez), UFC 146 (def Frank Mir)
Fabricio Werdum	UFC 180 (def Mark Hunt), UFC 188 (def Cain Velasquez)

UFC Light Heavyweight title (186 - 205 LBS)	
Frank Shamrock	UFC - Ultimate Japan (def Kevin Jackson), UFC 16 (def Igor Zinoviev), UFC 17 (def Jeremy Horn), Ultimate Brazil (def John Lober), UFC 22 (def Tito Ortiz)
Tito Ortiz	UFC 25 (def Wanderlei Silva), UFC 29 (def Yuki Kondo), UFC 30 (def Evan Tanner), UFC 32 (def Elvis Sinosic), UFC 33 (def Vladimir Matyushenko), UFC 40 (def Ken Shamrock)
Randy Couture	UFC 43 (def Chuck Liddell) - průběžný titul, UFC 44 (def Tito Ortiz)
Vitor Belfort	UFC 46 (def Randy Couture)

Chuck Liddell	UFC 52 (def Randy Couture), UFC 54 (def Jeremy Horn), UFC 57 (def Randy Couture), UFC 62 (def Renato Sobral), UFC 66 (def Tito Ortiz)
Rampage Jackson	UFC 71 (def Chuck Liddell), UFC 75 (def Dan Henderson)
Forrest Griffin	UFC 86 (def Rampage Jackson)
Rashad Evans	UFC 92 (def Forest Griffin)
Lyoto Machida	UFC 98 (def Rashad Evans), UFC 104 (def Shogun Rua)
Shogun Rua	UFC 113 (def Lyoto Machida)
Jon Jones	UFC 128 (def Shogun Rua), UFC 135 (def Rampage Jackson), UFC 140 (def Lyoto Machida), UFC 145 (def Rashad Evans), UFC 152 (def Vitor Belfort), UFC 159 (def Chael Sonnen), UFC 165 (def Alexander Gustafsson), UFC 172 (def Glover Teixeira), UFC 182 (def Daniel Cormier) - zbaven pásu
Daniel Cormier	UFC 187 (def Anthony Johnson)

UFC Middleweight title (171 - 185 LBS)	
Dave Menne	UFC 33 (def Gil Castillo)
Murilo Bustamante	UFC 35 (def Dave Menne), UFC 37 (def Matt Lindland)
Evan Tanner	UFC 51 (def Dave Teller) - volný titul
Rich Franklin	UFC 53 (def Evan Tenner), UFC 56 (def Nate Quarry), UFC 58 (def David Loiseau)
Anderson Silva	UFC 64 (def Rich Franklin), UFC 73 (def Nate Marquardt), UFC 77 (def Rich Franklin), UFC 82 (def Dan Henderson), UFC 90 (def Patrick Cote), UFC 97 (def

	Thales Leites), UFC 112 (def Damien Maia), UFC 117 (def Chael Sonnen), UFC 126 (def Vitor Belfort), UFC RIO (def Yushin Okami), UFC 148 (def Chael Sonnen)
Chris Weidman	UFC 162 (def Anderson Silva), UFC 168 (def Anderson Silva), UFC 175 (def Lyoto Machida), UFC 187 (def Vitor Belfort)

UFC Welterweight title (156 - 170 LBS)	
Pat Miletich	UFC Brazil (def Mikey Burnett) - dřívě lightweight, UFC 18 (def Jorge Patino), UFC 21 (def Andre Pederneiras), UFC 26 (def John Alessio), UFC 29 (def Kenichi Yamamoto)
Carlos Newton	UFC 31 (def Pat Miletich)
Matt Hughes	UFC 34 (def Carlos Newton), UFC 36 (def Hayato Sakurai), UFC 38 (def Carlos Newton), UFC 40 (def Gil Castillo), UFC 42 (def Sean Sherk), UFC 45 (def Frank Trigg), UFC 50 (def Georges St-Pierre), UFC 52 (def Frank Trigg), UFC 63 (def BJ Penn)
BJ Penn	UFC 46 (def Matt Hughes)
Georges St-Pierre	UFC 65 (def Matt Hughes), UFC 79 (def Matt Hughes - prozatímní titul), UFC 83 (def Matt Serra), UFC 87 (def Jon Fitch), UFC 94 (def BJ Penn), UFC 100 (def Thiago Alves), UFC 111 (def Dan Hardy), UFC 124 (def Josh Koscheck), UFC 124 (def Jake Shields), UFC 154 (def Carlos Condit), UFC 158 (def Nick Diaz), UFC 167 (def Johny Hendricks)

Matt Serra	UFC 69 (def GSP)
Carlos Condit	Prozatímni titul (GSP zraněn) UFC 143 (def Nick Diaz)
Johny Hendricks	GSP se vzdává titulu (pauza ve sportu) UFC 171 (def Robbie Lawler)
Robbie Lawler	UFC 181 (def Johny Hendricks)

UFC Featherweight title (136 - 145 LBS)

Jose Aldo	UFC 129 (def Mark Hominick), UFC 136 (def Kenny Florian), UFC RIO (def Chad Mendes), UFC 156 (def Frankie Edgar), UFC 163 (def Chan Sung Jung), UFC 169 (def Ricardo Lamas). UFC 179 (def Chad Mendes)
-----------	--

UFC Bantamweight title (126 - 135 LBS)

Dominick Cruz	UFC 132 (def Urijah Faber), UFC Live 6 (def Demetrious Johnson)
Renan Barão	UFC 149 (def Urijah Faber), UFC on FUEL TV (def Michael McDonald), UFC 165 (def Eddie Wineland), UFC 169 (def Urijah Faber)
TJ Dillashaw	UFC 173 (def Renan Barão), UFC 177 (def Joe Soto), UFC Fight Night 2015 (def Renan Barão)

UFC Flyweight title (116 - 126 LBS)

Demetrious Johnson	UFC 152 (def Joseph Benavidez), UFC on FOX 6 (def John Dodson), UFC on FOX 8 (def John Moraga), UFC on FOX 9 (def Joseph Benavidez), UFC 174 (def Ali
--------------------	---

	Bagautinov), UFC 178 (def Chris Cariaso), UFC 186 (def Kyoji Horiguchi)
--	--

UFC Women's Bantamweight title (126 - 135 LBS)	
Ronda Rousey	UFC 157 (def Liz Carmouche), UFC 168 (def Miesha Tate), UFC 170 (def Sara McMann), UFC 175 (def Alexis Davis), UFC 184 (def Cat Zingano)

UFC Women's Strawweight title (106 - 115 LBS)	
Carla Esparza	The Ultimate Fighter Finale (def Rose Namajunas)
Joanna Jedrzejczyk	UFC 185 (def Carla Esparza)

4.3 Bellator

Bellator - latinsky válečník. Společnost byla založena Bjornem Rebneym v roce 2008. Organizace začínala spotem na ESPN Deportes. Bellator je druhá největší MMA promoce na světě, sčítá mnoho dobrých zápasníků. Aktuálním prezidentem je Scott Coker od roku 2014.

4.4 Strikeforce

Strikeforce byla americká organizace zabývající se smíšenými bojovými uměními a kickboxingem a sídlící v San Jose. Jejím generálním ředitelem byl Scott Coker. Organizace fungovala od roku 1985 do roku 2013. V roce 2011 Strikeforce koupila Zuffa, LLC, která nakonec ukončila organizaci a zápasníky převedla do UFC. Tato akce upevnila status UFC.

5 Diskuze

V práci jsem popisovala situaci rozvoje MMA v České republice ve srovnání s rozvojem MMA v USA.

MMA je přeci jen novodobější sport a to zejména tady u nás. Jak jsme se dozvěděli, naše první MMA akce se konala v roce 2004 pořádaná Michalem Hamršídem. První akce v USA už se konaly v roce 1993 a není tomu divu, když zakladatelem byl Brazilec, který ultimátní zápas přinesl do USA. Je zřejmé, že rozdíly v MMA jsou v obou porovnávaných zemích obrovské. Amerika začínala s tímto sportem a než se dostal k nám, nějakou dobu to trvalo. Na základě získaných dat je vidět rozdíl zejména finanční. Bratři Fertattivovi donesli UFC na vrchol, a proto zde můžeme sledovat ty nejlepší zápasníky na planetě. U nás nikdo jako společnost Zuffa není a nebyl. V České republice to tím pádem není sport, kterým by se dalo žít. Dalo se očekávat, že s rozvojem MMA u nás to bude o něco pomalejší, ale i v České republice je o MMA v poslední době větší zájem a česká organizace XFN nyní přináší na scénu ty nejlepší bojovníky, co Česko má. Jak mi pověděl Viktor Pešta, České republice chybí spolupráce s wrestlery a tudíž wrestlingový základ. V Americe mají lidi možnost věnovat se sportu naplno i na univerzitách.

Obrovský problém rozdílných úrovní mezi námi a USA je vzdělanost trenérů. V USA jsou profí trenéři, kteří se tím žijí, u nás to nikoho neuživí. Je samozřejmě těžké srovnávat malou zemi oproti USA, ale navzdory tomu všemu tu stojí Karlos Vémola, Viktor Pešta a Lucie Pudilová. Ti, kteří i přes to, že jsme malá země dokázali to, co je snem zápasníků - UFC. A jsou tedy nadějí českých sportovců, že se to dokázat dá.

Hlavními rozdíly vzniku a rozvoje MMA v ČR a MMA v USA jsou peníze a velikost státu a tudíž menší nebo větší fanouškovská základna, která také ovlivňuje finance ve sportu.

Na základě získaných dat můžeme s troškou nadsázky říci, že Amerika zachránila MMA. UFC a celé MMA totiž čelilo velkým politickým nátlakům, kdy se politici snažili o zakázání sportu, ale i napříč tomu to UFC dokázalo a dovedlo tento sport do dnešní podoby.

Práce je o porovnávání rozvoje MMA v České republice a v USA. Ovšem rozdíly mezi zeměmi jsou tak markantní, že jsou nesrovnatelné. Příkladem může být i zmiňovaný Georges St-Pierre, který byl dokonce dvakrát vyhlášen nejlepším sportovcem Kanady a až

za ním skončil Sydney Crosby, v zemi, kde je sportem číslo jedna hokej. V České republice je podobný scénář z říše scifi.

V Americe je to jeden z nejpoblárnějších sportů, u nás spousta lidí nemá o MMA ani zájem. Amerika má finance, trenéry a zápasníky, kteří mají výborné podmínky i v mládežnických kategoriích a na univerzitách.

V práci jsem zmiňovala i některé zápasníky bojující v USA, kteří byli pozitivně testováni na zakázané látky. Testuje u nás někdo zápasníky? Netestuje, nejsou na to peníze. Naprosto souhlasím s Viktorem Peštou, že kdyby se v ČR někdy zavedli dopingové kontroly, polovina českých zápasníků by ani zápasit nemohla.

6 Závěry

V této teoreticky zaměřené práci jsme se věnovali vzniku a rozvoji MMA v České republice a v USA.

V úvodní části jsme rozebírali MMA obecně, abychom čtenáře seznámili s tímto bojovým sportem. Zmínka je i o světové historii MMA, kde se dozvídáme, že nejstarším předchůdcem MMA je Pankration - boj ve stoje i na zemi, který byl součástí olympijských her. Součástí je i představení vybraných základních technik a současná podoba pravidel.

MMA v České republice je na dobré cestě k většímu zviditelnění. Získává na popularitě, ať už zásluhou českých zápasníků, tak největšími hvězdami světové MMA scény. Česká republika má několik předních klubů, které vychovávají kvalitní zápasníky. Budujeme i rozvoj organizací, které se snaží přiblížit k těm nejlepším a v současnosti se to nejvíce daří organizaci XFN, která získává na sledovanosti. Pár slov patřilo i českým zápasníkům a lidem, kteří se kolem českého MMA pohybují.

MMA v USA už svoje místo ve společnosti dostalo. Ačkoli byl na UFC a celé MMA obrovský politický tlak, aby bylo zrušeno, nakonec to zvládlo a my se díky tomu můžeme těšit skvělým zápasům. Velká část byla věnována organizaci UFC, která stojí za tím největším rozvojem MMA, a proto jí patří nejvíc slov. Od prvního UFC utekla už řada let a řada věcí se také změnila, vyvíjela se pravidla, vymýšlel se lepší systém zápasení, vznikaly nové váhové kategorie, kde nakonec vznikly i ty ženské.

Díky doplňujícímu rozhovoru s Viktorem Peštou jsme se dozvěděli, že největší mínus českého MMA je wrestling a že abychom jsme se někam posunuli, musí trenéři se svými svěřenci více cestovat a učit se od těch nejlepších.

Závěrem už jen snad, že není možné dosáhnout takové úrovně jako v Americe, protože jsme malým státem, kterému spousta věcí a prostředků chybí.

7 Seznam použitých zdrojů

1. GERBASI, Thomas. *UFC: A visual history*. Indianapolis, IN: DK/Prima Games, a division of Penguin Random House, 2015. ISBN 978-1-4654-3695-5.
2. SNOWDEN, SHEILDS. *The MMA encyclopedia*. Toronto: ECW Press, 2010. ISBN 978-1-55022-923-3.
3. INDIO, Danny. *Mixed martial arts fighting techniques: apply the modern training methods used by MMA pros!*. Rutland, Vt.: Tuttle Pub., c2012. ISBN 978-0-8048-4113-9.
4. ROUSEY, Ronda. *Můj boj/tvůj boj*. Regan Arts., New York, 2015. ISBN 978-80-8111-394-9.
5. MMAA. *Pravidla* [online]. 2012[cit. 2018-03-31]. Dostupné z: <http://www.mmaa.cz/pravidla>
6. MMAA, *O MMA asociaci* [online]. 2012 [cit. 2018-04-08]. Dostupné z: <http://www.mmaa.cz/o-mma-asociaci>
7. UFC. *Discover - The UFC* [online]. [cit. 2018-03-23]. Dostupné z: <http://www.ufc.com/discover/ufc>
8. SHERDOG. Dostupné z: <http://www.sherdog.com/>
9. PŘIBYL, Václav. *Vývoj pravidel ultimátního zápasu*. Bakalářská práce. Brno, 2014.
10. KARAIVANOV, Martin. *Historie Jeetsamu* [online]. [cit. 2018-04-08]. Dostupné z: <http://www.jetsaamgym.com/historie.html>
11. PENTAGYM. *Historie klubu* [online]. Dostupné z: <http://www.pentagym.net/klub/>
12. GOOD LUCK GYM. *O Good Luck gymu* [online]. 2014 [cit. 2018-04-08]. Dostupné z: <http://www.goodluckgym.cz/info/about-us>
13. HEROES GATE. *O nás* [online]. [cit. 2018-04-08]. Dostupné z: <http://www.heroes-gate.cz/o-nas>
14. GCF. *GCF - Gladiator Championship Fighting* [online]. 2014 [cit. 2018-04-08]. Dostupné z: [gcfmma.cz](http://www.gcfmma.cz)
15. KAIN, Petr. *MMA není jen boj v ringu. Je to hlavně rychle rostoucí byznys* [online]. 2017. [cit. 2018-03-23]. Dostupné z: http://ceskapozice.lidovky.cz/mma-neni-jen-boj-v-ringu-je-to-hlavne-rychle-rostouci-byznys-pqg-/tema.aspx?c=A170929_101730_pozice-tema_houd

16. KALOUS, Libor. *Jsme smečka, bojový sport by měl tvrdit charakter, říká Reinders* [online]. Praha, 2018. [cit. 2018-04-10]. Dostupné z: <https://www.sport.cz/ostatni/bojove-sporty/clanek/975846-jsme-smecka-bojovy-sport-by-mel-tvrdit-charakter-rika-reinders.html#section-artel>
17. REFRESHER. *Kde se vzalo MMA?* [online] 2014. [cit. 2018-02-20]. Dostupné z: <https://refresher.cz/21047-Kde-se-vzalo-MMA>
18. POLZER, Jiří. *Vývoj ultimátního zápasu v České republice*. Diplomová práce, 2012.
19. PAVELKA, STICH. *MMA: Pravidla*. [online] 2014. [cit. 2018-03-31]. Dostupné z: <http://web.ftvs.cuni.cz/elstudovna/MMA/pravidla.html>

8 Seznam příloh

Příloha 1: Rozhovor s Viktorem Peštou

Jak vidíte současný stav českého MMA oproti tomu americkému?

Tak je jasný, že jsme pozadu. Jsou dejme tomu dvě úrovně: to, jak výkonné máme zápasníky a to, jak se o náš sport zajímají diváci. Obojí jde postupně nahoru, ale v obojím jsme pořád dost výrazně pozadu.

Velkou otázkou je i doping v MMA. Co mi k tomu můžeš říct? (USA x ČR)

Tak v ČR žádné kontroly nejsou... Bohužel. A asi to ani nevypadá, že by se to mohlo v dohledné době změnit. Pokud by se začalo kontrolovat, tak by půlka českých fighterů nemohla nastoupit. V USA kontroly jsou. Neříkám, že je to ideální, ale aspoň něco. V UFC za to odpovídá USADA a je to opravdu hodně přísný a kvalitní systém. Ale platí si to UFC z vlastní kapsy. V menších organizacích, kde si toto dovolit nemůžou to kontroluje atletická komise příslušného státu. Ta samozřejmě má omezený rozpočet, takže kontroly jsou spíš namátkový. Ale aspoň něco.

Jsou v Americe i tréninky pro děti? Jak se jim věnují?

Určitě ano, ale popravdě vůbec nevím podrobnosti. Já chodím na tréninky profi týmu, takže s dětmi do styku nepřijdu vůbec.

Sen většiny zápasníků je dostat se do UFC. Ty ses tam dostal. Jak probíhají první dny a spolupráce s UFC?

První dny po podepsání smlouvy se celkem nic neděje. První dny na turnaji, to už je něco jiného. Sám jsem z toho byl zezачátku hrozně vylesklej, jak tam celá ta mašinerie funguje. Luxusní hotel, podpisové akce, rozhovory, focení atd.

Jak je to se sponzoringem?

V UFC už člověk nesmí mít vlastní potisk na trenkách ani na tričku. Celkově se k tomuhle trendu uchyluje čím dál tím víc organizací. Například ve Fight Nights už to mají taky. Ale pořád jsou organizace, kde člověk na sobě může mít, co chce (Bellator, PFL atd.)

Co podle tobě chybí českému MMA oproti světu?

Především kvalitní wrestling. Český zápasníci mají z nějakého důvodu v tomhle hrozný mezery. Je to podle mě dáno tím, že lidí od zápasu se s náma moc nebaví. Když se člověk podívá na BJJ nebo Muay Thai, tak to je spolu s MMA víceméně stejná komunita. Ale zápasníci se nás nějak straní.

Co máš v plánu, až jednou tvoje kariéra skončí? Přemýšlel si o tom?

Zatím přesně nevím, soustředím se především na přítomnost. Tak jako jsem před deseti lety netušil, že se teď budu živit zápasením, tak stejně tak nemá cenu přemýšlet, co bude za dalších deset let. Možná si založím svůj vlastní tým, možná budu promotér. Nebo možná budu třeba dělat něco, co s MMA vůbec nesouvisí.

A poslední věc, mohl by si mi prosím říct tvůj názor na Českou republiku v souvislosti s MMA? (rozvoj, organizace, celkový pohled,..)

Uf, to je hodně obšírná otázka. Už jsem to nakousnul v úvodu, jsou dvě úrovně, podle které to lze posuzovat. Co se týče té výkonnostní, je potřeba, aby zápasníci a i trenéři nebyli líní a co nejvíc cestovali a učili se od nejlepších. Co se týče té marketingové stránky, nedokážu to moc posoudit. Ale přijde mi, že třeba reality show Oktagon byl hodně dobrý krok k tomu, aby se tenhle sport přiblížil běžným divákům.

9 Seznam obrázků

<i>Obrázek 1 - Základní postoj</i>	14
<i>Obrázek 2 - Direkt z levé ruky</i>	14
<i>Obrázek 3 - Direkt z pravé ruky</i>	14
<i>Obrázek 4 - Hák z levé ruky</i>	15
<i>Obrázek 5 - Hák z pravé ruky</i>	15
<i>Obrázek 6 - Zvedák z levé ruky</i>	15
<i>Obrázek 7 - Zvedák z pravé ruky</i>	15
<i>Obrázek 8 - Loket</i>	16
<i>Obrázek 9 - Low kick</i>	16
<i>Obrázek 10 - Round kick</i>	16
<i>Obrázek 11 - High kick</i>	17
<i>Obrázek 12 - Front kick</i>	17
<i>Obrázek 13 - Side kick</i>	17
<i>Obrázek 14 - Klinč s kolenem</i>	18
<i>Obrázek 15 - Single leg</i>	18
<i>Obrázek 16 - Double leg</i>	18
<i>Obrázek 17 - Arm Bar</i>	19
<i>Obrázek 18 - Triangl choke</i>	19
<i>Obrázek 19 - Guillotine choke</i>	20